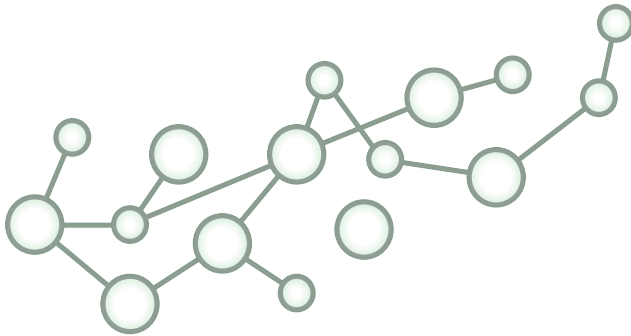

VOHKARE

nro 4

keskustelutyrehtymä, lupaukset, varmistelu, tutkimushavainnot, ajattelujaksavuus, luottamus, saavutettavuus, Lappeenranta, äänianalyysi, salatarkkailu, asuntovuokraus, terveysala, ohjailuproduktiot, primingsignaalit, hyödyn kerääminen, ihmisryhmät, mielen muokkailu..

ehjiä kynnäin keskustelunoppiminen
iskokset ja mekkoet
vastakohtaneen, kopti nän
napsat, että hokta valita
juna ottaa oppi komeet
hyödynnä, ehdotukset van
että pöytä ohjelmassa
kannen suhteellisuus
juna hokta ottaa

Saadankin hyödyllisempää
tiedettä, kun ei välttä
koin nuorena anneta
kissa, velttaus, häilyttä,
fulmaus, van enen
hokta, tunno viltta,
seuralliset un.?

Harmintekijäksi sen heti vainusi, mutta sitten alkoi ounastelu ja taashan se oli ollut hilkulla, mutta aiomukset kantautuivat tästäkin ankeasta.

Vohkare on sopivin väliajoin ilmestyvä, toistaiseksi ISSN-tunnukseton, julkaisu. Tekstit, tietokonegrafiikka ja taitto © Marko Seppänen (teksteissä viitattu asianomainen), Hoito.org. Sisältö on enimmäkseen ensinnä tässä julkaisussa ilmestynyttä, voidaan kuitenkin olla ollut joiltain osin Uskottavaa vai totta -blogissa kehittymässä.

Numerokohtainen koontiversio: 41146

<https://facebook.com/vohkare>

<https://view.publitas.com/vohkare/nro4>

Sisällysluettelo

Epäilijöistä tuntematon määrä vajetta	4
Tutkimushavainnoista haitanteon metodeiksi ja prosesseiksi	7
Tuota sanaa se varmaan käyttäisi	10
Rekrytoivan erehdys	13
Suhtautumisen muuttamisia	16
Suhtautuminen muuttui eikä paluuta enää ollut	19
Harjoitteluhuoneistot	21
Yhteen kertaan jäävä murtautuminen vai useita visiittejä	24
Vedättämässä ajatuksia pois mielekkäämmästä ja muuta opportunismia	26
Mielen valmistelu palvelu- ja yhteistoimintana	32
Mielen puhdistelu sijaintien avulla	35

Epäilijöistä tuntematon määrä vajetta

Lupauksiin perustuvassa ja stabiiliuksia hakevassa yhteiskunnassa tavataan antautua olemassa olevalle, eikä salaliitoilla teorioivaa keskustelua tarvitse edes estää, koska sellaista ei laajemmin edes esiinny. Salaliitoista, juonimisista ym. käytävä keskustelu voisi johtaa hyödyllisiin jatkokeskusteluihin, joilla voisi olla potentiaalia muuttaa yhteiskuntaa sellaiseksi, jonka laista ihmiset ovat osanneet kaivata ja unohtaa jo monesti.

Näköalojen muodostettavuuden mahdollistamisella on paljon yhteistä kehittämiskelpoisuuden ja toiminnan analysoitavuuden kanssa, sekä siitä juontuu tavoite saavuttaa mahdollisimman stressitön toiminnan hallittavuuden ja johdettavuuden taso. Modernissa maailmassa tämä tarkoittaa sitä, että lukuisista erilaisista ideoista ja mahdollisuuksista, joita toiminnan kokijan roolissa olevat ihmiset saattaisivat odottaa heiltä, on luovuttava ja keskityttävä mieluummin toiminnan säilyvyyden ja jatkuvuuden varmisteluun. Näin varsinkin sen vuoksi, että harvempi yhteiskunnallinen toimija yrityksistä instituutioihin pystyisi edes teoriassa tekemään, mitä haluaisi, sillä toiminnan vapautta rajoittavat mm. edellytykset pitää erilaiset sidosryhmät ja kumppanit tyytyväisenä, sekä velvollisuus noudattaa hyviksi määriteltyjä toimintatapoja ja lainsäädöksiä. Ts. jos valtio sanoo, että erilaisten tajusteiden kirjoa ei saa laajentaa, eikä niitä saa myydä samalla tapaa vapaasti kuin irtokarkkeja, niin sitten niitä ei tuoda maahan, niitä ei valmisteta, eikä erilaisista spekuloitavissa olevista vaihtoehdoista juurikaan edes puhuta.

Vakautta ja stabiiliutta hakevassa yhteiskunnassa on sekin täydentävä ongelma, että ihmiset yleensä eivät pidä mahdollisena saada pienistä ideoista kehkeytymään sellaista keskustelua, joka johtaisi sellaisiin toimenpiteisiin, jotka muuttaisivat sitä, minkälaista on elää. Tällöin päädytään ”kuitenkaan onnistu”-fiiliksiin, yhteiskunnan muuttumattomuuden pysyttäytyessä sitä todennäköisempänä, mitä useamman enemmän tai vähemmän merkittävän toimijan pitäisi osallistua muutoksien aikaansaamiseen. Niiden välillehän pitäisi saada aikaan vuoropuhelua. Tavoitteisiin liittyvän viestinnän levinneisyyden edistämisessä ja tunnettuuden lisäämisissä tavalliset ihmiset ovat tärkeässä asemassa, mutta heissä esiintyy paljon ”näinkin on ihan hyvä”- ja ”estänpä tuon idean lentoonlähtöä, niin saan hyvät kompensaatiot”-asenteita, joten heidän kohdallaan viestinnän eteneminen joko tyrehtyy tai viestinnän vastaanotettavuutta jalostetaan esim. verbaalisilla dekoraatioilla.

Monenlaisia, vähän tunnistettuja salaliitto-teorioita yhteiskunnan järjestäytymiseen liittyen olisi keskusteltavaksi ja niiden jatkoksi ideoita

asioiden kehittämismahdollisuuksista, mutta suomessa ei ole erityisempää ”salaliittoteorioiden kulttuuria”. Tämä voi johtua kasvatuksen vaikutuksesta tai vaikkapa siitä, että julkisten toimijoiden viestintätaidot ovat niin hyvät ts. medialle ja kansalaisille ei jätetä kriittistä keskusteltavaa kuin tahallaan. Lisäksi, salaliittoteoriointiin on attribuoitunut liiaksi ulkomailta peräisin olevia suurpiirteisiä, verbaalisia hyökkäyksiä sellaisia tahoja kohti kuten Big Pharma, MSM (mainstream media) ja viihdeteollisuus, mikä jo sellaisenaan vahingoittaa mahdollisuuksia saada keskusteltavaksi mitään kovin monimutkaista ja laajaa.

Suurpiirteisesti selostavat salaliittoteoreetikot voivat toki olla oikeilla jäljillä erilaisissa väittämässään, mutta olisi tietoa vastaanottavan ja arvioivan kannalta erittäin mielenkiintoista, jos spekulointeihin ja selostuksiin saisi ympättyä mukaan sen, kuinka massiivisia suunnitelmia kontrolloidaan, miten niistä tietävät ihmiset viestivät keskenään, mistä mitkään aikomukset saavat alkunsa, miten toimintaa kehitetään ja testataan yms. Tekojen ja toiminnan valmisteluun, toteutukseen, seurantaan ym. tarvitaan erilaisia ihmisiä erilaisine kykyine ja taitoineen, mutta salaliittoteorian kohdistuessa johonkin toimialan kokoiseen entiteettiin kuten viihdeteollisuus, voi aiheesta viestiessä jäädä vaikutelma, että joku korkeassa asemassa ollut henkilö olisi vain yksinkertaisesti päättänyt, että jotain pitää tapahtua ja sitten se vain tapahtuu. Ja tämä ilman mitään epäilyn luomista sitä kohtaan, että toiminnan massiivisuus on usein juuri se tekijä, mikä aiheuttaa häilyntää aikomuksien toteuttamiskelpoisuuteen ja toteutumismahdollisuuksiensa ennakoitavuuteen.

Erilaisia stabiiliuksia ja toiminnan jatkuvuuksia hakevassa yhteiskunnassa, jossa koulutetut ihmiset antautuvat mieluummin kaikenlaisen jo olemassa olevan ylläpitämiseen ja näpräävään kehittämiseen kuin osallistuisivat persoonallaan

ja uramahdollisuuksiaan uhkaavalla tavalla yhteiskunnalliseen keskusteluun, on helppo saada vietyä esim. yhteiskunnan hallittavuutta ja turvallisuutta parantavat muutokset toteutukseen. Tapahtumien tarinallisuus tavallaan kaapataan heidän keskusteltavakseen, jotka keskustelukokemuksensa pohjautuen osaavat viedä näyttelmää eteenpäin siten, että erilaisista mukaan sijoiteltavista käänteistä huolimatta päädytään lopulta sellaiseen lopputulemaan, mihin oli tarkoituskun päätyä. Kukin voi kysyä itseltään, kuinka monen ihmisen ja tahon rohkenee ajatella toimivan yhteistuumin jonkin tavoitteen edistämiseksi, vaikka he näennäisesti vaikuttaisivatkin olevan toisiaan tai toistensa esittämiä mielipiteitä ja näkemyksiä vastaan?

Kun yhteiskunnan toiminta on vakiintuneisuudestaan johtuen riittävän hyvin tunnettavissa ja erilaisiin lupauksiin luotettavuuden aste on korkealla tasolla, voidaan tehdä jopa sitä, että kymmenvuotiaalle lapselle voidaan luvata, että ”sinä päivänä tulevaisuudessa, kun kello lyö 14, on torstai, naapurimaan pääkaupungin väkiluku on 980000, olet sakset käsissäsi tuntiessasi leikkaamassa uuden tavaratalosi avajaisten merkiksi juhlanauhaa poikki”. Tällaisen lupailtavuuden varmistaminen vaatii ihmisten välisten sopimusten lisäksi paljon erilaisia tietomalleja ja kaiken simuloitavuutta, mutta ehkä ennen kaikkea se vaatii hyvämuistisia ihmisiä, sillä lupailtavuuden toimivuus vaatii tuekseen valheiden verkostoa, jonkalainen ei voi pysyä yllä, jos osalliset eivät muista, mistä piti valehdella kenellekin ja millä ajoituksella.

Muita esimerkkejä lupauksiin perustuvasta yhteiskunnasta:

- 1) Teleyhtiöt, suuryhtiöt ja avustajat varmistavat, että yksilön hakiessa tietynlaista työtä, hänen työhakemuksensa eivät nouse esille, sähköpostit eivät päädy perille, puhelinyhteyksissä on häikkää, linja-autosta puhkeaa rengas, juna jou-

tuu seisahtumaan pariksi tunniksi – paitsi silloin, kun kohteena on yritys, joka on sopivan mitätön tai lupautunut palkkaamaan työntekijäksi ja tuhoamaan häneltä työn tekemisen mielekkyyden.

2) Internetin keskustelufoorumeille jätetään jo vuosia aiemmin soveltuvan sisältöisiä viestejä tai soveltuvan nimimerkkisten ihmisten viestejä, joita Googlen epärehelliset työntekijät voivat siten vuosia myöhemmin nostatella keinotekoisesti esille kymmenien erilaisten hakulausekkeiden käyttämisen yhteydessä, tietyn käyttäjän tehdessä tietohakuja. Soveltuva sisältö tai soveltuva nimimerkki voisi tarkoittaa vaikkapa sitä, että olisi ennustettavissa, kuinka tietty henkilö tulisi tiettyssä elämäntilanteessa tekneeksi suunnilleen tietynlaisia tietohakuja, jolloin hän tulisi havainneeksi juuri sellaiset asiat, mitä hänen haluttiinkin tiettyssä tilanteessa havaitsevan. Jos Googlelta voisi kysyä asiasta, se viittaisi sattumaan ja päättäisi keskustelun siihen.

3) Tv:n viihdeohjelmat myötäilevät katsojien asenteita sijoittelemalla ohjelmiin luontevasti sopivasti sellaisia tsoukkeja, arvoituksia, anek-

dootteja ym. joille voi suorittaa vihjailuja tiettyjä kansalaisia kohtaan, mikä samalla laajentaa niitä ajattelun osa-alueita, joissa tiettyä kansalaista voi herkemmin tulla ajatelleeksi epäkelvillisessä valossa tjs. Tässä kohdin voi palautella mieleen sellaisia naurattamaan tarkoitettuja viihdeohjelmia, joissa joko esiintyy tai muulla tavoin hääriä sellaisia julkikkia kuin Petteri Summanen, Mikko Kuustonen, Elina Knihtilä ym.

4) Viihdettä ja tosielämää pyritään runttamaan yhteen ihmisten mielissä, mikä sinänsä on erittäin pitkä prosessi, mutta kun murhien ja onnettomuuksien tapahtumapaikkoina tai teki-jöinä on toistuvasti jotain keinotekoisesta oloista kuten nimeltään say-alkuinen tappaja ja presidentti Trump tekee jatkuvasti sellaisia peliliikkeitä, jotka ajoittuvat ajallisesti samoille tunneille kuin vastaava tapahtuma illan toimintajännärin jaksossa, alkaa ihmisten käsitys todesta ja epäto-desta häilyä, eivätkä kaikki ole yhtä hyviä pitämään käsityksiään maailmasta yhtä selkeinä kuin toiset. ■

Sopivan jutusteltavan löytäminen voi toisinaan muodostua tutkimustyön alkua muistuttavaksi tehtäväksi, jossa eri näkökulmia pyritään ottamaan huomioon, erilaisten vaihtoehtojen määrää pyritään rajoittamaan ja tavoitteidenkin pitäisi olla tavoittelemisen arvoisia.

“Creative scientists know very well from observation of themselves, that all creative work starts as a ‘feeling’, ‘inclination’, ‘suspicion’, ‘intuition’, ‘hunch’, or some other un-speakable affective state, which only at a later date, after a sort of nursing, takes the shape of a verbal ex-pression, worked out later in a rationalized, coherent, linguistic scheme called a theory. In mathematics we have some astonishing examples of intuitively proclaimed theorems, which, at a later date, have been proven to be true, although the original proof was false.”
(Korzybski, Alfred. Science of Sanity, 1948, 3. painos)

Tutkimushavainnoista haitanteon metodeiksi ja prosesseiksi

Kuten toimittajilta jää paljon haastattelu- ja muuta kertynyttä materiaalia käyttämättä, tulevat myös mm. lääketieteeseen, psykologiaan tai erilaisiin antropologioihin erikoistuneet tutkijat tekemään paljon enemmän havainnoja ja oivalluksia kuin mitä lopulta päätyy tutkimusraporttiin, saati käytännöiksi terveydenhuoltoon. Näistä ylimääräisistä kuten kaikista muistakin eri tutkijoiden tekemistä havainnoista, koejärjestelyistä ja oivalluksista voidaan johtaa metodeita ja prosesseja, joiden tarkoituksena ei ole tehdä kenenkään oloa paremmaksi, vaan johdatella yksilöä toimimaan sellaisilla elintavoilla, jotka ovat hänelle haitaksi esim. tuntemuksien, ajattelujaksavuuden, suorituskyvyn tai muun hänen kyvykkyyksien heikentävän seikan suhteen. Tietämys näistä haitallisista metodeista ja prosesseista voi päätyä erilaisten nykyaikaisten yhteisöjen käyttöön, joilla on intressinä vaikuttaa haitallisesti nimettävissä oleviin ihmisiin. Yksilön tunnistaessa, että hänet on tajuamattaan saattettu aiheuttamaan itse itselleen haittaa, jää hän helposti yksin asian selvittelyn ja selittämisen kanssa.

Yksinkertaisimmillaan itselleen huomaamatta aiheutettu haitta voi olla sitä, että pitää ruokavaliossaan mukana jotain sellaista, joka lisää riskiä jonkinlaiseen sairastumiseen tai että suhtautuu johonkin mentaalisesti vaikuttavaan vähämerkityksisenä aina siihen asti kunnes alkaa tiedostamaan sen vaikuttavan ajatteluunsa laa-

jemminkin. Ihmiseen ei kuitenkaan ole sisäänrakennettuna sellaisia monitorointijärjestelmiä, jotka voisivat viestiä vaikkapa siitä, mikä on makrofagien aktiivisuuden aste jossain päin elimistöä tai kuinka monta kertaa voi vielä ajatella Marilyn Monroeta ennen kuin senpäiväinen kyvykkyys ajatella matemaattisien lausekkeiden avulla ha-

pertuu, joten itselle aiheutuvien haittojen ja ongelmien tiedostaminen ei tapahtune aivan varhaisimmissa vaiheissa.

Tutkijat, jotka ovat selvitelleet epävirallisesti ihmisen toimintaa oliona tai jotka ovat varsinaisen tutkimustyönsä ohessa tehneet lisähavaintoja, saattavat olla hyvinkin eksaktisti tietoisia siitä, minkälaisiin erilaisiin tiloihin ihmisen voi saattaa ja milloin on optimaalisin hetki aiheuttaa jonkinlaista lisähaittaa. Kun vaikuttamisen kohteena oleva yksilö käy selvittelemään näitä asioita, ei hänellä saattane olla erityisempiä mahdollisuuksia ymmärtää sellaisenaan (teoreettisella tasolla), mitä hänen ei pitäisi ja varsinkin, miksi hänen ei pitäisi sitä tehdä. Tutkijoilla taasen voi olla käytettävissään, kaiken aiemmin tutkitun lisäksi, kansainvälinen tutkijoiden verkosto, jossa on mukana datatieteilyyn ja tiedon visualisointiin erikoistuneita ihmisiä, jotka tekevät ymmärryksen ja oivalluksien muodostamisen helpommaksi. Osa heistä saattaa olla tietoinen haitanaiheuttamistarkoituksista, mutta eivät välttämättä kaikki heistä.

Vaikuttamisen kohdistuessa yksilöön, joka on työtön, tulevat hänen omatoimista itsensä tutkimistaan aikatauluttaneeksi työvoimaviranomaiset, joille haluaisi muodostaa jonkinlaisen selvityksen siitä, mitkä seikat vaikuttavat siihen, miten hän suoriutuu työttömälle asetuista velvollisuuksistaan ja minkälainen työntekijä hän voisi olla, jos jotain olisi toisin ja miten hän itse kokisi tietynlaisen työn, jos jotain tietynlaista hänen suoriutumiseensa vaikuttavaa seikkaa ei huomioida.

Olettaen, että kyse on sellaisen selityksen muodostamisesta, jota voidaan luonnehtia ”arjen ihmisten” ymmärrettävissä olevaksi, voi sen ymmärtäminen silti vaatia enemmän kuin yhden paikoitellen oppituntimaiseksi muuttuvan keskusteluseSSION, mihin sillä taholla, jolle asiaa yrittää selittää, ei välttämättä ole halukkuutta.

Kuvioiden ja kaavioiden ilmaisuvoima voi sekä olla vain niin tehokasta kuin mihin havainnoija pystyy venymään aiemman tietopohjansa avulla, mikä voi vaatia tuottamaan lisää selittämisessä avustavia välineitä, mikä taasen saattaa lisätä ymmärtämiseen vaadittavaa ajankäyttöä ja kerrotun ”muhiuttamisaikaa”.

On myös täysin mahdollista, että se jolle yrittää asiaa selittää, ymmärtää kyllä mistä on kyse, mutta tämä ei näe syytä osoittaa ymmärtävänsä asiaa niin hyvin, että se voitaisiin ottaa huomioon. Erilaisia vaihtoehtoisia syitä ymmärtämättömyyden pysyhtäytymiselle tai sellaisen esittämiselle on lukuisia.

Luontevaksi yksilön omaa ymmärtämistä kehitettävänä keinona voisi pitää sitä, että keskustele askarruttaneesta asiasta vaikkapa lääkärin kanssa, mutta ongelmana voi jo lähtökohtaisesti olla se, että aihetta ei ole helppo rajata, joten lääkärillekin jää tällöin eräänlainen mahdollisuus olla ymmärtämättä mitä hänelle pyritään sanomaan.

Siinä vaiheessa, kun oireiden selvittely tai askarruttaneesta asiasta keskustelu esim. lääkärin tai psykologin kanssa on päätynt ei-mihinkään erityiseen ja on ollut aika tehdä asian heikkolaa-tuisesta käsittelystä muistutus terveydenhuollon yksikön toiminnasta vastaavalle taholle, ollaan lähellä sitä hetkeä, kun yksikön ylilääkäri tai muu johtajatasen henkilö käy miettimään sitä, kuinka sillä kertaa pystyisi olemaan esittämättä yksikköään ns. huonossa valossa. ”Tutkittu hyvien käytänteiden ja potilaslain mukaisesti” kuulostaa ulkopuolisista suunnilleen siltä kuin kaikki oleellinen olisi otettu huomioon ja muutenkin kaikki olisi tehty ”ihan hyvin”. Vain ohimennen terveysaiheista uutisointia seuraavalle ihmiselle kotimainen terveydenhuolto voi näyttäytyä toimintana, missä kaikki tutkittavissa oleva on jo nyt johdettu ideaaleiksi käytännöiksi ja että kyse on vain yksittäisten henkilöiden osaamattomuus-

desta ja terveyspoliittisesta halusta ohjata ihmisiä hakeutumaan yksityisille vastaanotoille, ”missä osataan kaikki”.

Tottuneisuus siihen, kuinka vähäisen riskin hyviin käytänteisiin ja potilaslakiin viittaava tokaisu aiheuttaa kyseiselle yksikölle, vastineen kirjoittajalle itselleen ja muistutuksen kohteena olevalle lääkärille, vaikkei se totta olisikaan, juontuu siitä, kuinka työlästä vastineesta kritisointavaa löytävän on saada kritiikilleen merkittävää julkisuutta. Ja julkisuuttahan sille tarvittaisiin, jotta voisi aiheutua sellainen efekti, joka johtaisi todellisiin käytäntöjen muuttamisiin tai edes kyseisen yksilön tutkimuksen parempaan toteutukseen, sillä helpot viralliset reitit ovat sillä erää pitkälti läpikäytyjä – terveysalaa valvova Aluehallintavirastohan ei kävisi tekemään ”poliisimaisia haastatteluja”, vaan siellä käytäisiin läpi potilastietoihin suoritettuja merkintöjä ja ylöskirjauksia, mitkä taasen ovat lähes rutiinimaisesti epäkohdista siistityt.

Terveysala on eräs niistä tahoista, jolla on kautta historian ollut taipumusta ohjailta jäseniensä toimesta heidän luokseen saapuvien ihmisten elämää sellaisilla tavoilla, jotka ovat kuin kolmannen osapuolen ehdotuksesta toteutettuja. Esim. sellaisellakin vähäiseltä tuntuvalla seikalla, että psykiatrin vastaanottohuoneeseen saavuttuaan ja tuoliin istuutuessaan huomaa katseellaan kirjahyllystä esiin paistavan sanan ”murhaaja” kirjan selkämkyksessä, voi olla jokin erityisellä tavalla vaikuttamaan tarkoitettu teho, mutta se ei kävisi ilmi pelkästään sitä kautta, että kysyy itsel-

tään, mikähän kyseisenlaisessa asetelussa voisi olla tarkoituksena. Täten, jos ajatellaan luonteeltaan erilaisten tahojen kuten terveysalan potilaita tapaavien jäsenien, työvoimaviranomaisten, opettajien, tutkijoiden, poliitikkojen ja monien muiden sosioekonomisten lokeroiden edustajien jakavan yhteisiä näkemyksiä siitä, miten ihmisten on sallittua, sopivaa ym. elää yhteiskunnassa, voidaan päätyä siihenkin, että ihmisten jalostamisen halu ei ole kadonnut mihinkään. Ja juuri sen vuoksi lääkäriltä ei hyödytä kysyä esim. sitä, miksi tietyn vitamiinin saannin vähentäminen johtaa psyykeen oirehtimiseen: jos täytyy kysyä, ei ole sitä ihmisjoukkoa, jonka katsotaan olevan elämässä selviytymisen arvoinen.

Yhteisiä näkemyksiä ja tavoitteita jakavien ihmisten ei myöskään tarvitse toistaa tietynlaisia ihmisillä tehtyjä kokeiluja ja tutkimuksia monen ihmisen kohdalla erikseen ja toisillaan tekemisistään kertomatta, sillä päämäärätavoitteisina heitä ohjaa myös tehokkuusajattelu, mihin yhdistyy kätevästi myös tietämys liittyen valtioiden toimintaan, infrastruktuuriin, koulutuksen ja viihteen vaikutukseen ym. Täten, yksittäisessä mainos- tai viestintätoimistossakaan ei välttämättä ajatella pelkästään sitä, mikä on parasta heidän asiakkailleen, vaan siinä ohessa he tulevat edistäneeksi tietynlaisia agendoja, jotka voivat johtaa samansuuntaisuuksiin kuin mihin esim. poliittinen puolue Kokoomus pyrkii, joka taasen voi osaltaan edistää agendoja, jotka ylittävät niin valtakunnan kuin EU:n rajat. ■

”Kun tehdään ajatustyötä, pitäisi muistaa palauttaa mieleensä kyseiseen asiaan liittyvät käsitteet mahdollisimman selkeässä muodossa, koska muutoin ne ajan mittaan sotkeentuvat.” (mukaelma Blaise Pascalin maininnasta kirjassaan Geometrisestä mielestä ja muita pohdiskeluita)

Tuota sanaa se varmaan käyttäisi

Olisi täysin luontevaa ajatella, että salaista ihmisiin vaikuttamista on ollut vähintään niin kauan kuin vaikkapa Lappeenranta on ollut kaupunki ja että sitä olisi harrastettu niin lehdistön kuin kaupungin virastojen toimesta kuin myös erilaisten yritysten ja kaupunkilaisten toimesta, mistä sitten seuraisi, että yhden tai useamman tarkoituksen vuoksi vaikuttaminen kohdistuisi usein ja pitkäaikaisesti johonkin tiettyyn tai tiettyihin ihmisiin.

Ohjailtuja ja vaikutettuja ihmisiä voi olla useita, joista jotkut voivat tulla vaikuttaneeksi kohdeyksilön elämään tahattomasti tai sitten he eivät koskaan kohtaa häntä, eikä heistä ehkä ikinä tule mitään sellaista, mistä voitaisiin lukea uutisista, vaan he ovat vain eri ohjailuproduktioon kuuluvia. Eri ohjailuproduktioon kuuluva voi olla myös sellainen, joka saadaan motivoitumaan vaikuttamaan tietyn kohdeyksilön elämään, mutta joka jää silti eräänlaisen välineen asemaan, joka ei tiedä kuuluvansa johonkin ohjailuproduktioon. Tai ehkä hänestä tulee julkisesti laajoihin ihmisjoukkoihin vaikuttava ihminen, joka siinä samalla vaikuttaa myös jonkun kohdeyksilöön elämään. Ihan miten päätetään. Tai ainakin yritetään.

Vaikuttamaan pyrkivien ote kohdeyksilön elämästä ei välttämättä ole niin hyvälaatuista, ettei hän voisi tehdä merkittävästi elämänsä vaikuttavia valintoja, joiden valitsemisessa ei olisi erityisempiä paineita, vaan kaikki tiettyyn asiaan liittyneet vaihtoehdot olisivat helppoja ja käyppiä valintoja. Siltikin, halukkuutta ”ohjailuproduktion” jatkamiseen riittäessä, voi tehdä olettamuk-

sen, että jonkinlaista pilotointia, joukkoa sekalaisia kokeilua ja varmatoimiseksi osoittautunutta vaikuttamista pidetään tärkeänä jonkin tulevan ajan suhteen.

Siltikin, monet niistä ihmisistä, jotka ovat halunneet antaa ymmärtää, että juuri he ovat aikoinaan olleet erityisen paljon vaikuttamassa siihen, minkälaisia elämäkokemuksia kohdeyksilö saa osakseen, ovat jälkepäin ajatellen olleet niin nolon varovaisia, että heiltä on mennyt tuhatmäärin hyviä tilaisuuksia täysin hukkaan. Aivan kuin he eivät olisi uskoneet riittävästi toimintansa perusteisiin eli yksilöihin vaikuttamisen teorioihin tai ehkä he ovat olleet muiden heille antamien ohjeiden varassa? Hehän eivät aina ole olleet esim. tietoteknisesti suuntautuneita, eivätkä edes erityisen lahjakkaita siinä, vaan vasta myöhemmällä iällä (alle kaksikymppisenä) innostuneet enemmän oma-aloitteisiin vaikuttamiskokeiluihin.

Kohdeyksilön mielen toimintaa ohjaillessa, sen toimintaa arvaillessa ja arvailemisen mahdollisuuksia pohjustaessa kertyy herkästi niin

paljon dataa tietojärjestelmien käsiteltäväksi ja varsinkin ihmismielien käsiteltäväksi, että monenlaiset kompromissit lienevät kelvaneen. Kaikkihan eivät voi olla professoreita, eikä virtuaalitodellisuudessa katseltavissa oleva grafiikka tilannetietoineen ole ollut tavanomaista lähentelevää kuin vasta vähän aikaa. On myös helpompi selittää mukaan tuleville agenteille, mistä on kyse, kun ei-professori pystyy selittämään toimintaa ilman erityisempää selittämiseen valmistautumista ja mukaan tuleva pystyy ottamaan selityksen vastaan selittämisen kuuntelemiseen erityisemmin valmistautumatta.

Eräs tärkeä keino vaikuttamiseen on jo pitkään ollut primingsignaalien hyödyntämiseen perustuva, sillä sen käytöstä ihmiset voivat keskustella puheen avulla, jolloin osallistujien mieltymyksiä ajatellen sosiaalinen aspektikin tulee huomioituksi. Paljastavaa sen hyödyntämisessä, toimintaa takaisinmallintaa (eng. reverse engineering), on se, että siinä on tyydytty sillä tapaa laadullisesti välttävään toimintaan, että kohdehenkilön suorittaman oletetun ajattelemisen kohteen ja oletetun havaitun kohteen välillä on niin vähän eroa, että kohdeyksilön ajattelua mallintava algoritmi voi viitata molempiin samalla muuttujalla (esim. ”kohde1”). Toki myöhemminä vuosina, tutkimustiedon aivoista ja mielen toiminnasta lisääntyessä, sekä paremmin koulutettujen ihmisten tullessa mukaan uusiksi agenteiksi, saavutetaan paremman laatuista mallinnusta, ennakoitavuutta ym. mutta varhaisempina aikoina näin ei vielä ollut. Psykologiaa tieteenä on toki ollut jo vuosisata sitten, mitä on varmasti edeltänyt suuri määrä kokeiluja ihmisillä aina sieltä asti kuin ihmiselle on ollut puhumisen ja ajattelemisen kyky.

Mitenkähän osallistuvat agentit perustelevat vaikuttamiseen osallistumisensa itselleen?

Vaaroja

Tietoturva-aiheisia poimintoja IEEE Xploresta ja Dark Readingistä.

Human Activity Recognition from Environmental Background Sounds for Wireless Sensor Networks (2007)

Sound feature extraction (MFCC) and classification dynamic time warping (DTW) algorithms are applied to recognizing the background sounds in the human daily activities. Applying these algorithms to typical daily activity sounds, average recognition accuracy of 92.5% can be achieved. (id: 4239009)

A software architecture for activity recognition from smartphone sensor data (2017)

Smartphone-based Human Activity Recognition (HAR) systems can exploit the full set of embedded sensors beside the accelerometer in order to increase the accuracy of the detection process. At the same time, the practical deployment of such systems can result highly challenging since it must cope with the limited computational resources and the battery constraints of the mobile devices. (id: 8078368)

Wi-Wri: Fine-Grained Writing Recognition Using Wi-Fi Signals (2016)

As our major contributions, we propose a written detection algorithm for extracting the written activity from Waveform of Channel State Information (CSI) signal, a small scale motion recognition framework for rough letter input and a dictionary-based rectification to improve the input accuracy. The experimental results based on our implementation show that Wi-Wri can achieve more than 98.1% detection accuracy for detecting the motion of writing letters and more than 82.7% recognition accuracy for recognizing written letters. (id: 7847099)

Developers Failing to Use Secure Open Source Components (2018)

Only half of developers using open source components in their software update them to use the most secure version, according to CA Veracode. (Dark Reading)

(jatkuu..)

Ajattelevatko he, että kohdeyksilö on jotenkin pysyväluonteisesti jotenkin tietynlainen ja että hän olisi sellaista joskus myöhemminkin vai hyväksyvätkö he sen, että kohdeyksilöä yritetään muokata tietynlaiseksi ja agentin on tietyssä roolissa toimien varmistettava tällaista kehityskulkua? Entä miten he ottavat vastaan tiedon siitä, että ohjailuproduktio ei ole laadullisesti täydellinen, vaan siihen on tullut paljon muunnoksia ja korjailuja, ja että on tehty kömpelöitä yrityksiä saada kohdeyksilö tuntemaan, että jokin sellai-

nen, mikä ei alun perin ollut tarkoitettu häneen vaikuttavaksi, olisi ollut juurikin jotain sellaista? Jääkö lopulta enää mitään alkuperäistä jäljelle tai muuntuuko toiminta pelkästään jonkinlaisen uudenlaisen maailmanjärjestyksen kannattajajäsenien pyrkimyksiksi estää heidän toimintaansa hyväksymättömien mahdollisuuksia saavuttamasta tavoitteitaan ajattelussaan ja elämässään yleensä? ■

Ohjailuun mukaan halunneet saattavat

- ilakoida sillä, että "ei kyllä ihan äkkiä arvaa, mistä on kyse.."
- laskelmoida sen varaan, että ajallisesti etäämmältä muistoja tarkastellen, eri paikoissa tapahtuneet asiat eivät tuntuisi riittävän erilaisilta, vaan tapahtumien muistelussa olisi toisiinsa sekoittuneisuutta
- aikoa pyrkiä varmistelemaan, että kohdeyksilö olisi joskus myöhemmin niin huonomaistinen, että ei muistaisi kuka teki milloin ja mitä
- arvioida, mitä sanoja kohdeyksilö tulisi joskus myöhemmin elämässään tarvitsemaan oltuaan ohjailtu ja pakotettu tietynlaisiin elämänlinjoihin ja muokata hänen suhtautumistaan noihin sanoihin jo kaukaa ennalta
- esittää tietyn nimistä, jotta saataisiin tietynlaiset tilanteet muistumaan myöhemminkin tuon nimen muistamisen kautta
- aiheuttaa erilaisia muistijälkiä tahallaan
- olla olleet jo kaukaa ennalta tietoisia, mitä ulkomaisissa tv-sarjoissa tai ulkomaisessa politiikassa tulee tapahtumaan, jotta voitaisiin valmistella saamaan kohdeyksilö tuntemaan niiden kertovan hänestä
- tunnistaa, mitä suomalaisiinkin vetoavaa sanailua ja symboliikkaa ulkomailla tullaan käyttämään kymmeniä vuosia myöhemmin, jolloin voidaan kasvattaa kohdeyksilöä käyttämään niitä eri tarkoituksissa kuin mihin niitä myöhemmin tullaan toisaalla käyttämään
- saada konsultointiapua siihen, miten minkäkinlainen mieltä valmisteleva häirintä toteutetaan
- jaeskella muiden osallistujien käyttöön tietoa kohdeyksilölle tapahtuneista asioista

Rekrytoivan erehdys

Hyvältä tuntunut työnhakijakandidaatti voi päätyä riskialttiiksi yrityksen työntekijäksi sitä nopeammin, mitä helpommaksi ihmisiin vaikuttaminen käy muita ihmisiä sosiaaliseen häirintään joukkoistamalla, tekoäly-avusteisia tietojärjestelmiä hyödyntämällä ja häirintää automatisoimalla. Vähemmän hyvältä tuntuva taasen voisi muuntua nopeastikin hyväksi työntekijäksi, jos osattaisiin tunnistaa, mitä hänen mielensä toimintaa vaikuttavaa voitaisiin kenties helpostikin muokata.

Kun työnantaja tai hänen rekryävä edustajansa valkkailee sopivia uusia työntekijöitä, hän pyrkii asettelemaan kandidaatteja jonkinlaiseen järjestykseen, mutta ihmisen älyn rajoitteista johtuen, hän ei pysty ottamaan erityisen hyvin huomiioon vaikutelmien muuttuvuuteen vaikuttavia seikkoja. Riski voi yhden kandidaatin kohdalla tuntua selkeältä ja toisen kohdalla ei ollenkaan, mutta tämä olisi vain joko hetken tuntemus tai tuntemus, joka ei vähän ajan kuluessa saa osakseen sitä koettelevuuksia. Voitaisiin esim. arvioida sitä, saattaisiko joku työntekijäksi haluava joutua kohtaamaan yrityksen ulkopuolelta suuntautuvaa häirintää tai jonkinlaista vaikuttamista, joka vaikuttaa hänen työnsä tulokseen, työntekotapoihin tai työn tekemiseen laatuun, mutta vaikka yhden kohdalla tuntemukset olisivatkin selkeitä, niin mikä takaisi sen, että arvio kohdistuu samanvertaisena johonkin toiseen kandidaattiin?

Häirintä sanana kuulostaa helposti joltain sellaiselta, joka olisi ulkopuolistenkin helposti havaittavissa ja vaikuttaminen taasen kuulostaa sen verran abstraktilta, ettei sen kaikkia erilaisia esiintymismuotoja tulisi helposti edes hoksanneeksi, ellei tietäisi mitä mielestään etsiä. Vai-

kuttamista tavoilla, joihin sisältyy jonkinlaista pakottamista havaitsemaan tai ajattelemaan jotain tai jotenkin, voi kuitenkin pitää häirintänä, vaikka kohdistuvat teot olisivat maltillisesti tuotettuja ja koettuja.

Olisi älyllisesti epärehellistä ajatella, että riskialttiita ihmisiä häirinnälle olisivat kategorisesti ottaen jotkut tietynlaiset ihmiset. Samantienhän voitaisiin palata aikaan, jolloin älykkyyttä arvioitiin kallon ulkoisen muodon perusteella ja tehtiin siltä pohjalta varmoiksi määriteltyjä luokitteluja ihmisistä. Työnantajat saattavat myös ajatella, että jotkut ihmiset olisivat jotenkin alttiimpia vaikuttamiselle siitä syystä, minkälaiset heidän aivonsa oletetusti ovat tai että heidän persoonansa on muodostunut sellaiseksi, että vaikuttaminen on jotenkin helpompaa. Tällöin vaihtoehtojen joukoista puuttuisivat sen mahdollisuuden hyväksyminen, että vaikutelma enemmän alttiudesta olisi korjattavissa jollain kenties helpollakin tavalla. Ylimääräisten ajatusten voisi ajatella kuluttavan ajatusresursseja esim. 20 %:n edestä tai jokin neurobiologisesti selitettävissä oleva, kaikkea ajattelun laatua parantava/heikentävä tekijä on säädön tarpeessa ja siihen auttaisi jonkinlainen "aivojen detox" tjs. kuten aerobisesti

tehokas suorite. Lieköhän missään pyydetään ottamaan työhaastatteluun mukaan myös lenkkeilyvermeet?

Jos tarkoituksena on saada uutettua jonkun työntekijän (esim. kuvittaja, ohjelmistoarkkitehti, journalisti tai laborantti) ajatteluun ideoita, joka johtaa esim. tietynlaisiin työn toteutustapoihin, tietynlaisen sisällön mukaan sovittamiseen tai tietynlaisiin virheisiin päätyksiin, voi tällainen olla alun perin suunniteltu periaatteessa missä tahansa. Primääri vaikuttamisen kohde ei välttämättä ole tietty työntekijä, vaan häntä voidaan pyrkiä saamaan toimimaan vaikkapa siten, että yrityksen tuotanto sen asiakkaiden tai muiden näkökulmasta muuttuu jonkin tavoitteen mukaisella tavalla. Tämä muutos saatetaan havaita nopeasti, mutta voi mennä kuukausiakin.

Työnantajan ei ehkä pitäisi olettaa, että jo palkatut työntekijät olisivat jotenkin itsestään selvästi lojaaleja hänelle. Joillekin heistä työssä käyminen yleensä on väline tai keino jonkin saavuttamiseksi eli ”vain osa elämää”, mutta joillekin tehty työ tarjoaa tilanteiden välineellistämisen mahdollisuuksia, jotka voivat toisinaan tai pitkäaikaisesti kohdistua haitallisesti tai ohjaavasti johonkin toiseen työntekijään. Toinen työntekijään pääsee lähemmäksi sitä työntekijää, johon jo muutenkin voi kohdistua työajan ulkopuolella kaikenlaista vaikuttamista. Jos tavoitteena on työntekijän irtisanoutuminen työstä, voi tätä kehitystä olla edistämässä myös työnantaja tai jonkin osaston johtohahmo kuten vaikkapa silloin, jos tavoitteena on muokata jäljelle jäävien työntekijöiden joukosta enemmän jonkin toiveen mukaisia.

Käyttökelpoiseksi valmisteluksi voi muodostua sekin, että saadaan joku toistuvasti epäilemään itseään tietynlaisen tekemisen yhteydessä kuten luulemaan, että tietynlaiset merkkipirheet esim. sähköpostiviesteissä ja ohjelmointikoodissa olisivat omaa tekoa, vaikka todellisuudessa lu-

vaton etäkäyttäjät ovat etäkäyttäneet näppäimistöä tai muuttanut kirjoitettua suoraan tietokoneen muistista tai kovalevyn tiedostoista. Tai ehkä jotain laitetta saatetaan toimimaan jotenkin huonosti, mutta jonka saa ainakin näennäisesti toimimaan ”vippaskonsteilla”, vaikka todellisuudessa laitteen toimintakuntoon palautuminen tapahtuu häiritsijöiden toimesta. Kohdeyksilö ehditsi kuitenkin toistojen kautta luulemaan, että tietynlainen metodi auttaa saamaan laitteen toimintakuntoon (esim. asetuksen säätäminen, ohjaimen asennus tai toimintajärjestys) ja kenties viestimään hoksauksestaan verkkoon vaikkapa jonnekin keskustelupalstalle - mikä selittäisi, miksi tietokonepelien käynnistysongelmiin ehdotellaan usein kaikenlaista omituista, joista ei kumma kyllä ole muille käyttäjille mitään hyötyä.

Jos työntekijään vaikuttaminen tapahtuu enimmäkseen muualla kuin varsinaisen työn tekemisen aikoihin,

sisätiloissa, asuintiloissa, muissa tiloissa, poissa ollessa, läsnä ollessa, käydessä jossain, tullessa takaisin, odotellessa menemistä takaisin, aikoessa mennä jonnekin, keskittyessä johonkin, irtautuessa keskittyyneisyydestä, aloittaessaan keskittymistä..

ei täten ole kovin paljon merkitystä sillä, tekeekö työntekijä töitään etänä, freenä vai toimistolla ”pomon valvovan silmän alla”. Työntekijän kehittymistä työntekijänä voi mutkistaa se, jos hänen ei anneta rauhassa yhdistellä mielessään aiempaa ja nykyisempää ajattelua, vaan aiemman ajattelusta tehdään jossain määrin ”tuskallista” ja ikävää, jolloin aiemmista muistoista muodostuu pidemmän päälle jonkinlaisia muistojen fragmentteja, joita tohtii ajatella jonain rauhallisena hetkenä, mutta joita välttää silloin kun niissä on samankaltaisuutta siihen, mitä nykyisellään tekee. Voitaisiin sanoa, että aiempiin muistoihin

on tartutettu ajatusvirus, meemi, joka odottelee tilaisuutta tartuttaa nykyisempiäkin muistoja, jos vain sopiva ajatussilta rakentuu. Samankaltainen pätee myös tilanteisiin, joissa haluaisi jo laskea joistain muistoista, mietteistä ym. irti, unohtaan ne lopullisesti, mutta mieltä myrkyttävät tahot pyrkivät jo ennalta arvioimaan, minkälaiseksi joku yrittää mieltään muuttaa ja pyrkivät valikoidusti estämään tämän. Täten, työntekijän ensin

nostattaessa mielestään esiin ne asiat, mitä haluaa unohtaa ja ne, mitkä uuttavat mieleen ajatuksia niistä, mitä haluaa unohtaa, ovat ne tuolloin alttiina sellaiselle häirinnällä vaikuttamiselle, joka pyrkii tekemään ylimääräiseksi katsotusta ajattelusta sellaista, joka ei unohtukaan, vaan pyrkii tajuntaan mitä erilaisimmissa, epäsovissa tilanteissa. ■

"Kielessä on valmiina kaikkia varten samat ansat; suunnaton hyväkuntoisten harhateitten verkosto. Niinpä näemme ihmisten toinen toisensa jälkeen kulkevan samoja teitä, ja tiedämme jo etukäteen, missä henkilö tulee poikkeamaan tieltä, missä hän tulee kulkemaan suoraan eteenpäin huomaamatta poikkeamistaan jne. Minun pitäisi siis asettaa kaikkiin niihin paikkoihin, joissa väärät tiet haarautuvat, tauluja, jotka auttavat ihmisiä vaarallisten kohtien yli. --- Yhä uudestaan kuulee huomautuksen, että filosofia ei oikeastaan lainkaan edisty; että samat filosofiset ongelmat, jotka askarruttivat jo kreikkalaisia, askarruttavat yhä meitäkin. Ne, jotka sanovat näin, eivät kuitenkaan ymmärrä perustetta, miksi asianlaita on näin. Peruste on kuitenkin siinä, että kiellemme on pysynyt samana ja harhauttaa meidät yhä uudestaan samoihin kysymyksiin." – Wittgenstein

Suhtautumisen muuttamisia

Suhtautuminen johonkin ajattelun kohteeseen perustuu pitkälti sekä siihen, minkälaisia aiemat elämäkokemukset ovat, että siihen minkälaiseksi mieltä on muokattu keinotekoisesti sen jälkeen, kun ajattelunkohdetta vastaavaa tai sivuvaava elämäkokemusta on kerrytetty. Monikin varmasti mielellään ajattelisi, että on vapaa ajattelemaan ja suhtautumaan asioihin miten milloinkin haluaa, mutta todellisuudessa ihmisten ajattelu tapaa fakkiutua sillä tapaa, että yhdenlaiset suhtautumistavat etäännyvät mielestä tavoittamattomiin toisten ollessa lähes välittömästi käytettävissä. Ajattelultaan valppaammattakaan eivät ole täysin suojassa sellaiselta suhtautumistaipumusten muuttamisen pyrkimyksiltä, joka on luonteeltaan systemaattista ja kenties jopa vuosien ajan jatkunutta. Muutoksille alttiimmillaan yksilö lienee silloin, kun tietynlaista suhtautumista on nostatettu mielestä esille, sillä tuolloin on keinotekoisesti muokattavimmillaan.

Suhtautuminen toimintana ei aina ole helpposti rationalisoitavissa eli tässä, itselleen seli-

tettävissä, vaan se koetaan joukkona emootioita ja erilaisia tuntemuksia (erotuksena suhtautumisen kohteen kohtelusta ja käsittelystä). Juuri se voi olla mielen toimintaan keinotekoisesti vaikuttamisen tavoitteenakin eli tietynlaisen suhtautumistavan tullessa nopeasti käyttöön, siihen liittyvistä emootioista ja tuntemuksista ei pääse nopeasti eroon.

Kun mieli ”rakentaa” suhtautumisen johonkin kohteeseen, jossain tilanteessa, ei suhtautuminen ole välttämättä laadultaan ja ”koostumukseltaan” samankaltainen kuin viimeksikin, sillä ajattelu voi hairahtua ottamaan suhtautumiseen mukaan jotain samantapaista, mutta erilaista ja asiaan liittyvien mielteiden esiin saatavuuden laatuakin on tilannekohtaista. Osan ajattelun hairahduksista voi tunnistaa tietoisesti ajatteluaan tarkastelemalla, mutta siltä osin kuin se perustuu esim. primingsignaaleihin, jää aivojen työmuisti liian pieneksi päätelmien tekemiseksi ilman apuvälineitä.

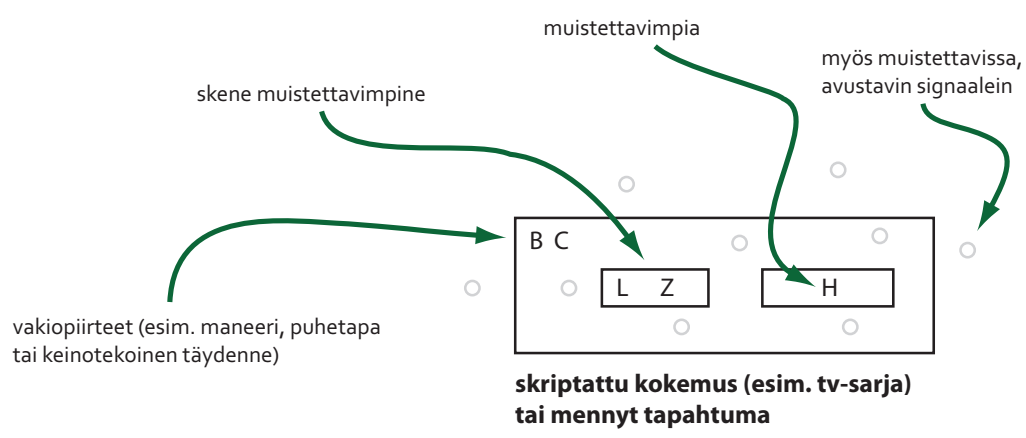
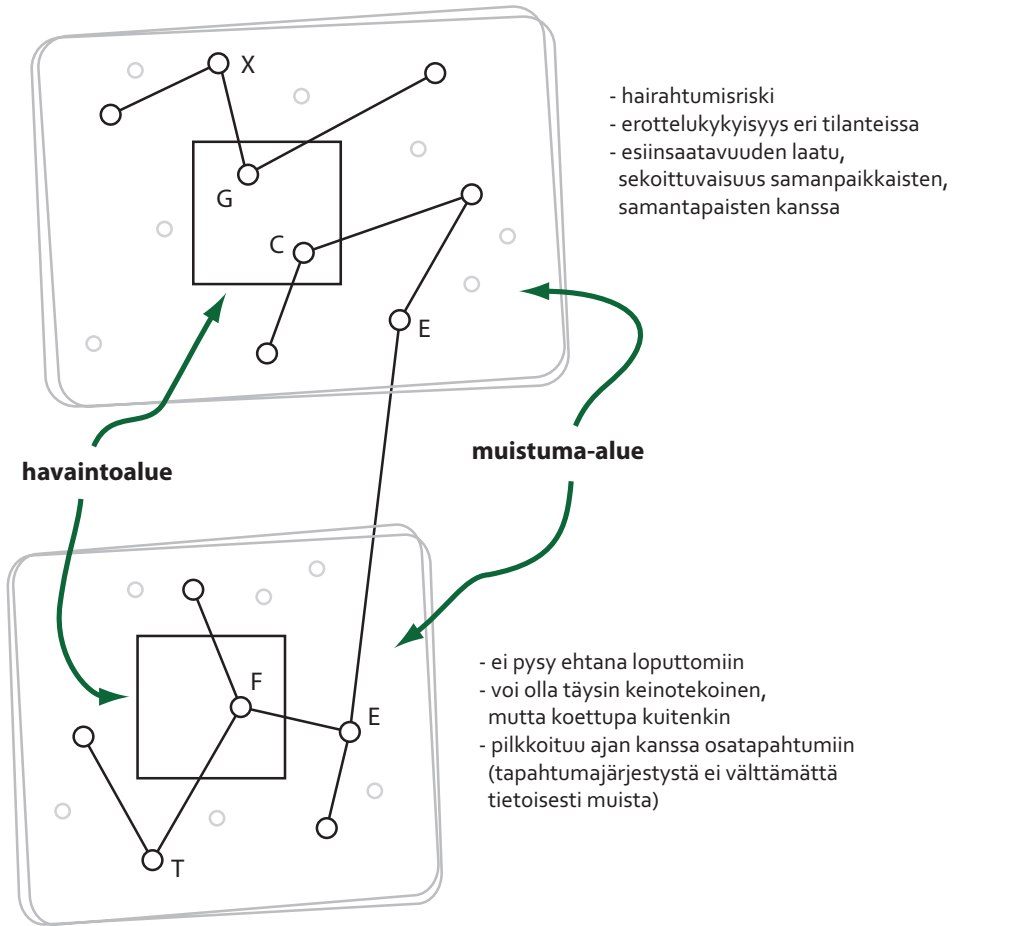
Oheinen kuvio esittelee olennaisia elementtejä sellaiseksi suhtautumistavan muuttamiseksi, missä muutosprosessi perustuu ajatusaikaa valtaavuuden kautta saavutettavaan yhdenlaisten mielteiden unohtuttamiseen vähempikäyttöisyyttä ja toisenlaisten dominoivuuteen niiden runsaan keskinäisen verkottuneisuuden vuoksi.

Merkityt (fyysiset) havaintoalueet ovat niitä, joilla sekä nostatellaan kohdeyksilön mieleen nii-

tä ajatuksia, joihin halutaan verkottua, että niitä joilla tuodaan esille uutta mukaan verkotettavaa. Muistuma-alueet edustavat niitä havaintoalueiden läheisiä alueita, jossa on esiinnytty jotain samaan assosiaatioklusteriin kytkeytyvää, aiemmin huomioitua tai niissä on parhailaan jotain sellaista pysyväluonteista, joka osallistuu ajatusten ja tuntemusten hetkelliseen muodostumiseen primingsignaaleja tuottavalla tavalla.

Fyysisten havaintoalueiden lisäksi olisi myös

virtuaalisia sellaisia, joita edustaisivat esim. tv-sarjat. Niillä kullakin on tietynlaisia omia vakio-piirteitään kuten esiintyjien maneerit ja puheta-
pa, vakiopiirteisyyttä ollen myös kaikki sellainen
keinotekoinen, jotka on saatu ympäröityä ajatte-
luun mukaan sen verran vahvasti, että tv-sarjaa
yleensä ajatellessa (tietoisesti tai alitajuisesti), on
vaikea olla herättelemättä tietynlaisten keino-
tekoista lisää esiin. Sisemmät suorakaiteet edus-
tavat tapahtuman, skenen, rajoja, jossa on ollut
jotain sellaisenaan mieleen jäävää tai ajoitetun
häirinnän kautta tajuntaan survottua.

Tv-sarjojen vakiopiirteiden ja yksittäisten
tapahtumien muistettavimpien piirteiden kyt-
keytymistä havainto- ja muistuma-alueiden
muodostamiin assosiaatioklustereihin avittavat
lukuivat vähäisemmin sellaisenaan mieleen jää-

vät yksityiskohdat. Jotta tällaista kytkeytymistä
voisi tapahtua, on asioiden välillä oltava 1-kritee-
rinen yhteys, monikriteerisyydellä johdateltavis-
sa oleva tai primingsignaloitava.

Suhtautumistaipumusten muuttamisen kan-
nalta olennaista on, että lukuisiin eri assosiaa-
tioklustereihin päätyy sellaisia ”noodeja”, jotka
edustavat jotain sellaista, jonka voi ajatella esiin-
tyvän suhtautumisen kohteessa tai suhtautumi-
sen kohde tuo sellaista mieleen. Karkeimmillaan
suhtautumisen muuttaminen on ohjailamista
kohti ei-mielekäästä tai päinvastoin, kohti miel-
tymistä. Fakkiutumista tapahtuu Hebbian-oppi-
misen periaatteiden mukaisesti eli ne mielteet,
mitkä laukovat yhdessä, verkottuvat vahvemmin
toisiinsa ja täten todennäköistävät myöhempää
tendenssiä tietynlaiseen suhtautumiseen. ■

Suhtautuminen muuttui eikä paluuta enää ollut

Eräs opettaja, joka vaikutti luonteeltaan olevan sellainen, että hän on mukava joka tilanteessa, otti mielellään vastaan ehdotukseni kurssinsa kehittämisestä, mutta pian tämän jälkeen suhtautumiseen tuli yhtäkkinen muutos. Ikään kuin hän olisi saanut jostain käsityksen, että yritän manipuloida häntä tekemään mitä tahdon, mutta oli siinä jotain muutakin. Hänen katseensa, hänen eleensä ja sanavalinnat olivat erilaiset. Katseeseen oli tullut epäilevyyttä, sanavalinnat olivat varovaisempia ja hän oli jotenkin fyysisestikin hivenen etäisyyttä ottava.

Toinen opettaja muuttui mukavasta ja auttavaisesta opettajasta ihmiseksi, joka kävi harjoittelemaan sitä tunnistaako eron ystävän ja ystävää esittävän välillä. Hän myös viivytteli erittäin pitkään arvosanan antamista ja lähetti sen vasta kesälomalla (sähköpostitse heti seuraavana päivänä siitä, kun saavuin toiselle asuinpaikkakunnalle lähes 500 km:n päähän koulusta).

Eräs ohjelmoinnistakin ilmeisesti jotain ymmärtävä opettaja yritti saada sekoittamaan Javan ja Javascriptin keskenään ”korjaamalla” puhuttani aina kun puhuin Javascriptistä, sanomalla ”eli siis Java”, ikään kuin ne olisivat sama asia. Tuolloin en vielä ollut alkanut käyttämään Javaa itselleni tavanomaisimpana ohjelmointikielenä, joten tuli tunne, että hän ajatteli minun olevan niin aikaisessa vaiheessa ohjelmoinnin oppimista, että sekoittaisin nimikkeet keskenään. Tietoa ohjelmoinnista aiheena hänelle on varmasti ollut niin paljon, ettei hän saisi moista sekoilua vahingossa aikaan ja hän teki samaa lähemmä kymmenisen kertaa. Töykeää.

Ulkomainen vaihto-opettaja kertoi hänelle olleen sanotun, että suurin saatavissa oleva arvosana, mikä siinä koulussa annettaisiin käydyistä opintojaksosta olisi 3, vaikka todellisuudessa se olisi 5 (minkä lopulta saikin). Kyseinen vaihto-opettaja oli käynyt koulussa opettamassa aiemminkin.

Media-aiheita opettava opettaja alkoi vaatia varaamaan ajan, jos haluaa tulla hänen luokseen, vaikka aiemmin meillä oli ihan rento opettaja-opiskelija -suhde eli hänen toimistotiloihinsa oli helppo mennä milloin vain. Hän myös lopetti lähetettyjen sähköpostien lukemisen ja niihin vastaamisen, mitä täydensi se, että kasvotusten sähköpostiviestien sisällön puheeksi ottaen, hän pyysi selittämään oleellisen (jottei hänen tarvitse lukea niitä ollenkaan). Olisi hän voinut sanoakin, että kirjoitan liikaa asiaa sähköpostiviesteihin, jolloin olisin voinut kirjoittaa paremmin, mutta hän valitse pöyhkeämmän tyylin.

Samainen opettaja lopetti päivään sanomisen minulle, koska tiesi sen tekevän tilanteista liian tuttavallisen oloisen, sekä oli tahallaan hiljaa ja vastaamatta kysymykseeni ”olisiko sinulla hetki aikaa?”, jos tulini käymään hänen toimistotiloissaan (voi sitten myöhemmin väittää muille, että ”aloin vain selittämään asiaani”). Samainen henkilö alkoi antamaan minusta oppitunneilla osamattoman ihmisen kuvaa neuvomalla minulle ”kaikkien kuullen” jotain idioottimaisen helppoa.

Samainen opettaja fronttasi oppitunnilla edessään ja kuvaili siinä omaa poikaansa nörtiksi, joka vetää pizzaa ja kokista, joka ei aina muista suihkussakaan käydä, näpräilee vain sillä koneel-

laan. Halusi ilmeisesti takerruttaa muiden mieleen, että koodin näppäily ei ole sitä, mitä sinne on tultu opettelemaan. Useita vuosia myöhemmin suuri osa opiskelijoista ei ollut saavuttanut mitään erityisen opintojen sisältöä hyödyntävää, saati edes kummoisempaa työkokemusta eli tosi hyvin oli arvioitu kyseisen esityksen käyttökelpoisuutta. Liekö enemmänkin ollut kyse siitä, että osa luokkalaisista oli alkanut mieltymään siihen, että hänessä oli jotain sellaista karheaa työkeyttä, jonkalaista ”menestyjiltä odotetaan” tjs.

Eräs opettaja jaksoi muutaman päivän ajan, puhuessaan minulle kahden kesken, käyttää sanoja väärissä merkityksissä ja sotkea sanojen merkityksiä sulauttaen niitä yhteen, sekä luoda toiston kautta ehdollistumia eri asioiden välillä, ihan vain kiusallaan. Ilmeisesti he olivat käyneet verkkosivuillani ja tutustuneet muun sisällön ohella siellä olleisiin ”aivojen seutuville” liittyviin kirjoituksiini ja olettaneet, että kaikki mitä kerron, on jotenkin suoraan ja erityisesti itsen liittyvää. Ilmeisesti samaisesta verkkosivustosta tiedon saatuaan muutama opettaja alkoi esittää käyvänsä kuntoutuksessa, terapiassa, käyttävänsä lääkkeitä ym. Tuli tunne, että tarkoitus oli kokeilla häilyisikö käsitys siitä, kuka oikeasti on sairas ja kuka ei.

Ohjelmoinnin opettaja – se sama, joka yritti saada sotkettua mielessä JavaScriptin ja Javan -yritti houkutella tuhlaamaan aikaa ohjelmointiprojektiin, joka olisi ollut vain ”jotain sinnepäin” mitä oli tarkoituksena tehdä toisen opettajan alaisuudessa, ja jonka hylkäämiseksi oli saadun vaikutelman mukaan tapahtunut jonkinlaista lobbausta, jotta ajautuisin tekemään jotain turhanpäiväistä osaamisen kehittymistä hyödyntävän sijaan. Vai olisiko sittenkin ollut niin, että oli tarkoituskin saada valitsemaan se ensin tietoon tullut projekti, joka ei sitten kuitenkaan olisi ollut niin hyödyttävä kuin olisi voinut luulla? Päädyin lopulta tekemään jotain aivan muuta, jo-

ten täyteen varmuuteen ei tullut päässeeksi.

Erään opettajan oppitunneilla lausahdama ”sähköpostilla tavoittaa hyvin” kuulosti hiukan pilkkaliselta siinä yhteydessä, missä oli jo saanut hänestä kokemuksia, että hän oli alkanut vetää tiukkaa rajaa siitä, mikä kuuluu hänen tehtäviinsä, kaiken muunlaisen sähköpostin tullessa ignoorattua tyystin.

Opintotoimistossa työskentelevä nainen suhtautui aluksi ihan rennosti, mutta useiden viikkojen näkemättömyyden aikana hänet oli konvertoitu muiden ihmisten toimesta henkilöksi, joka tekee pyydetty asiat vain siksi, ettei voisi ”sanoa hänestä jotain pahaakaan tai moitittavaa” – ikään kuin kiinnostaisi bongailta jokainen yksittäinen inhimillinen pikkumoka, jos sellaisia esiintyisi.

Vuosia myöhemmin, kun opiskelijat ovat olleet jo pitkään koulusta valmistuneita, voidaan huomata, että moni heistä ei ole alalla ollenkaan tai heidän työnkuvansa ei ole pitkään aikaan hyödyntänyt kuin korkeintaan parikymmentä prosenttia opintojen sisällöstä tai sitten opinnot ovat olleet vain jonkinlainen keino hankkiutua sisään yritykseen, jossa heistä on kehittynyt jotain aivan muuta kuin mitä tuli aikoinaan opiskeltua. Muutama sentään oli tehnyt ihan kelpoisaa uraa itselleen, mutta heistäkin moni oli varmistellut asemiaan pysyttelemällä samassa yrityksessä kokeilematta onneaan muualla. Eli jos opettajat aikoinaan kuvittelivat psyykkaavansa muita opiskelijoita aiheuttamalla epämurkavuutta yhdelle opiskelijalle, niin eipä heidänkään arviointitaidoissaan ole ollut ns. hurraamista. ■

Harjoitteluhuoneistot

Kaikki uudemman asunnon lukuisat rapsutukset, esineiden raahaamiset, tavaroiden lattiaan paiskomiset, työkaluilla jyrsimiset ja juntaamiset, huudahtelut, kolkuttelut, imuroinnit ym. osoittautuivat kuukausien aikana niin täsmällisesti synkronisoiduksi tietynlaiseen tekemiseen, tekemisen vaiheeseen, käytetyllä näyttöruudulla havaittuun ym., ettei jäänyt epäilystä siitä, että peruskorjatuksi luonnehditussa asunnossa, johon tuli muuttaneeksi, oli tehty suht huolellista äänianalyysia siinä tarkoituksessa, että tiedettäisiin riittävän täsmällisesti, millä äänenvoimakkuudella, minkä laatusena ja mihin kohdin huoneistoa minkäkinlainen muissa asunnoissa tuotettu ääni kantautuisi. Olikin perusteltua pitää mahdollisena, että varmuuden saaminen siitä, että muuttaa juuri tiettyyn asuntoon, oli varmisteltu monin tavoin ja yksi tämän varmuuden tuottamiseen osallistuneista on täytynyt olla Lappeenrannan Asuntopalvelu. Sehän se viime kädessä päättää kenelle asuntoja jaellaan. Tai ainakin näennäisesti, sillä asiakaspalveluhan on vain rajapinta, jonka toiminnasta ei voi suoraan päätellä, minkälaisia päätöksiä on tehty jossain toisaalla, mihin ne perustuvat ja keitä päätöksentekoon osallistui.

Vuodenajat ovat tärkeitä mielen järjestyksenpidon kannalta, sillä ne tarjoavat vuosittain muuttaman luontevan tilaisuuden selittää itselleen, että niiden vaihdoksen yhteydessä voi jättää jonkinlaisen edeltävän vaiheen tai kauden aikaiset häiritsevyydet unohduksiin. Tahallaan häiritsevät ihmiset tapaavat iskeä tähän oivallukseen siten, että he tuottavat äänien avulla sellaista häirintää, joiden uudelleen kuuleminen palauttaa aiemman häirintä-äänien kokemisen aikaiset ärsyttävyydet takaisin tietoisuuteen vuodenajasta riippumatta. Tietenkään mieli ei toimi aivan niin yksinkertai-

sesti kuin miltä se vaikuttaisi, jos piirrettäisiin paperille muutamia viivoja ja alueita esittämään sijainteja, ajankohtia ja tapahtumia, sillä kaikki ajatukset ja tuntemukset ovat aina konstruktioita eli ne rakentuvat aina uudestaan ja uudestaan, jolloin eri tilanteissa vaikuttavat seikat ja muut ajatukset voivat myös ehkäistä häiritsevyyden tunteen muodostumista.

Pois muuttaminen häiritsevältä tuntuvalta asuinalueelta on eräänlainen ratkaisu häirintään, mutta jos muuttamisen idea on ollut häiritsijöiden kohdeyksilön mieleen indusoimaa ja asunto-

vaihtoehtojen välillä valkkailun lopputulema on ollut ennakoitavissa ja jo valmiiksi uudenaikaiselle häirinnälle soviteltua, voi muuttaminen tarjota alkuun jonkinlaista helpotusta, mutta osoittautua ratkaisuna kahta kauheammaksi. Pois muuttaminen häiritsevältä tuntuvalta asuinalueelta on eräänlainen ratkaisu häirintään, mutta jos muuttamisen idea on ollut häiritsijöiden kohdeyksilön mieleen indusoimaa ja asuntovaihtoehtojen välillä valkkailun lopputulema on ollut ennakoitavissa ja jo valmiiksi uudenaikaiselle häirinnälle soviteltua, voi muuttaminen tarjota alkuun jonkinlaista helpotusta, mutta osoittautua ratkaisuna kahta kauheammaksi. Tätähän se olisi, jos joutuisi huomaamaan, että kohdistuva häirintä hakee tehoa vaikuttavuuteen niistä metodeista, säännönmukaisuuksista, symboliikoista, tekniikoista, laiteavusteisuudesta, ihmisten joukkoistamisesta ym., mitä oli käytössä siellä, mistä muutti pois.

Jotainhan voi nähdä mennä pieleen, jos aiemmalla asuinalueella naapurin on ollut tapana osallistua häirinnän ajoittamiseen sellaisiin hetkiin, jolloin kohdeyksilö on saanut ohjelmointiprojektin hyvään saumakohtaan, tutkimusaiheeseen liittyvän materiaalin esijäsenneltyä, katsottua hyvin viihdyttäneen elokuvan tjm. ja uudemmalla asuinalueella käydään jo kolmannelle päivästä alkaen hyödyntämään pahimman vasteen tuottavia häirintäkeinoja, joita on valmisteltu kohdeyksilön mieleen aiemmalla asuinalueella.

”Syksy 2016. Klo 22.10. Naapurin ovi naksahdtaa siinä kohdin, missä on juuri lopettamaisillaan 6-sivuisen tekstin kirjoittamisen. Askeleita kohti autoa. Käynnistysäänä tuottaa lähes minuutin kestävää kirskunaa ja vinkunaa. Ulko-oven läheinen pallovalo näköjään sytytty. Peruuttaminen pois pihasta. Lähtee käymään jossain, tullen takaisin täsmälleen siinä kohdin, missä pöytä tietokone suljetaan ja otetaan käyttöön eräs kädessä pideltävistä päätelaitteista. Ulko-oven naksahdus. Pallovalo jää palamaan ja tuottaa va-

loa pitkälle yöhön asti. Yön viimeinen ulko-oven naksahdus ja pallovalon sammutus siinä kohdin, missä kohdeyksilö lukee BBC:n uutisista aivan hetki sitten tapahtuneesta ampumistapauksesta jossain päin maailmaa.”

”Kesä 2017. Lueskeltu uutisia useista uutislähteistä Android-päätelaitteella. Mother Networkissa on jostain syystä trendilistoilla vuoden 2015 artikkeli ”Making music is good for your brain”. Artikkelin avaaminen triggeroi sekunnin tarkkuudella ylemmästä asunnosta lähes parikymmentä minuuttia kestävää vedenlaskemista, joka päättyy rumpsausnaan siinä kohdin, missä käy opiskelemaan aiempia tietotekniikan insinöörin opintoja edelleen kehittävää (koneellista tekstianalyysiä). Edellispäivänä samaisesta asunnosta käytiin tuottamaan vastaavaa törkeän pitkäkestoisia vedenlaskettelua siinä kohdin, missä netistä videovirtauksena katsellussa Gods of Egypt -elokuvassa päästiin kohtaukseen, jossa ”suojaututaan alle jäämiseltä” jättimäistä ratasta suoja- na pitäen. Audiitiivisena koristeena toimi jonkin ropisevan tiputtelu ylemmän asunnon lattiaan.”

Harmi sinänsä sillä tuon kahden parvekkeen levyinen asunto, maantasaisine, ikkunoiden vie- reisine parvekelatoituksineen, on riittävän mo- nin osin ihan kelvollinen, eikä etäisyyksissä eri suuntiinkaan ole kuin vähäistä optimoinnin va- ra. Kuulemma talon ainoita laminaattilattaisia huoneistoja. Tarkoituksellinen houkutin?

Lappeenrannan Asuntopalvelu ei alun perin ollut suostunut tarjoamaan muita asuntoja kuin sellaisia, joissa oli jotain epäkohtia itsessään tai sitten sen ympäristössä oli jotain pahemman ker- ran pielessä tai sitten vapaana ollut asunto katosi yllättäen valittavien listoilta. Esim. erään asun- non parvekkeelta oli nähtävissä valtaiset romulä- jät alemmilla parvekkeilla ja samassa rappukäytä- vässä olisi asunut Murto-niminen henkilö, jonka mieleen jäävyyttä oli pyritty korostamaan mm. sillä, että asuntoa katsomasta tultua huomaa,

että oman jääkaapin pakastelokeron ”hammas” on käyty rikkomassa ja katsotun asunnon liikennevalomaiset jääkaapin valot ovat paljolti Marko Forsin Twitterissä esiteltyyn räikeäväriseen vihapuhekaavioon assosioituvia, jotka hän julkaisi noin minuutti sen jälkeen, kun piti hetken aikaa Twitter-virtausta näkyvillä selaimessa.

Marko Fors on se poliisi, joka oli aiemmin heitellyt uutisissa vitsiä romaanista ja takin sisään tungetusta pakastekalkkunasta, millä hän oli oletettavasti tarkoittanut viitata sekoparodisen tapaisesti kot-alkuiseen verkkopalveluuni ja sen kirjallisten teosten tuottamiseen. Aiemminhan samaiseen palvelun nimen alkuun oli julkisuu-
dessa tarttunut mm. Kirsi Piha Ellun kanoineen. Marko Fors on aiemmin ollut Twitter-seurattujen joukossa ja hän on tyypillisesti ajoittanut lukuisia tweettejään siten, että niillä olisi suuri ärsytysefekti tälle kohdeyksilölle. Tämä on se peruste, minkä pohjalta on ollut syytä ounastella, että Marko Fors on ollut yksi niistä, jotka ovat hyödyntäneet jo ties kuinka monetta kymmentä kertaa sitä mahdollisuutta, että tiettyjen henkilöiden toimintaan työkeästi synkkaamalla voi kasvattaa sosiaalista pääomaa tietynhenkisen yleisön piirissä. Tietynhenkinen yleisö ei olisi tässä pelkkää Twitter-seuraajaa, vaan kaikkia niitä, joita on tavallaan opetettu ajattelemaan jostain kohdeyksilöstä vähäarvostavaan tapaan ja jotka seuraavat hänelle aiheutettua haittaa lähes tv-draaman tapaan. Onko hän täten eräänlainen rodunjalostaja, jota ei pidä pitää sellaisena profetana, jonkalaiseksi hänet on pyritty esittämään?

Katsomassa käydyn asunnon olohuoneesta tilaa reunusti erikseen vaihdetun lattialistan näköinen reunus, jonka keltainen väritys sai huoneen tuntumaan hivenen jääkiekkokaukaloimaiselta, mikä saattoi selittää sitä, miksi samaisena päivänä metsässä lenkkeilemässä käydessä metsän laidalla ollutta jääkiekkokaukaloa toi esille [jätetään toistaiseksi kertomatta julkisesti].

Ottaen huomioon, että useat Lappeenrannan Asuntopalvelun asiakaspalvelijoista ja moni muu yrityksen työntekijöistä on ilmentänyt puheisaan ja muussa viestinnässään olevansa tietoisia, minkälaista tahallista häirintää siinä asunnossa, johon lopulta muutti, on tapahtunut, vaikkei niistä eksplisiittisesti mainitse ja kuinka kymmenet huoneiston epäkohdat pyritään eri henkilöiden toimesta linkittämään mielessä johonkin epämiellekkääseen tapahtumaan mediassa tai lähiseudulla, mieleen uuttuu mahdollisuus sille, että kyse on pitkäaikaiseen psykologiseen tutkimukseen osallistuttamisesta. Yrityksen asiakaspalvelun naisien persoonallisuutta ja identiteettiä ei vaikuta haittaavan mitenkään se, että he tiedostavat täysin, kuinka naapurusto ja muut yrityksen työntekijät kohdeyksilön mieltä pahoinpitelevät. Kysehän on mm. menneiden aikojen ajateltavuuden typeryttämisestä nostattamalla niitä mielestä esiin suggestioilla ja miettimisen tarve -tilanteita luoden, minkä jälkeen ajateltavuutta pilataan tuottamalla kaikenlaista ajattelua häiritsevyyttä ja tunnekokemuksia ärsyttävyyttä, sekä luodaan assosiaatioiden välille keinotekoista kilpailua, tavoitteena ohjailta ajatuksia kauemmas yhdenlaisesta ajattelusta ja lähemmä jotain toisenlaista.

Häirinnän tarkat ajoitukset (mm. äänillä ja tietokonelaitteiden toimintaa luvattomasti etäohjaamalla) antavat perusteen ounastella, että talon rakenteisiin on sijoitettu eavesdropping-tarkoituksia edistäviä laitteita, sensoreita yms., mitä täydentäisi mm. WiFi-verkon säteilystä analysoitavissa oleva kohdehenkilön liikkuminen huoneesta toiseen (ks. julkaisun osio Vaaroja), mahdollisesti eleiden tunnistamista myöten. Vaikka on paljon tietokoneella pelaamisen kautta tullut pelihenkiseksi, ei häirinnän sietämiskyvykkyttä – jos sitä voi edes kyykyksi luokitella – pitäne arvostaa itsessään liian korkealle, vaan häirinnälle pitäisi vain saada stoppi. ■

Yhteen kertaan jäävä murtautuminen vai useita visiittejä

Olisi voinut kuvitella, että kukaan häiritsemällä vaikuttamiseen motivoitunut ei pääsisi sisälle asuntoon, mutta ilmeisestikin on päätetty, että epämuksavoittaminen on jollain tapaa sekä hyvä tavoite, että keino mieleen vaikuttamisen tehostamiselle.

Toistuva tuntemuksien jättäminen siitä, että asunnossa on käyty suorittamassa luvatonta inventaariota tai tekemässä jotain näennäisen vähäisen oloisia muutoksia, pitää tätä tehokkaasti yllä. Häirinnän vieminen niin lähelle kuin asuntoon sisälle, tarjoaa paljon tehokkaamman mahdollisuuden häirinnän toimivuuden virittämässä äärimmäisyyksiin kuin esim. jokin kauppareissulla nähty ja Internetissä havaittu.

Kohdistuva häirintä onkin eräänlaista peliä, jossa pyritään pilaamaan ajatusten selkeyttä; johdattelemaan ajatuksia suuntiin, joihin ei haluaisi päätyä ehkä ollenkaan tai ainakaan joissain asiayhteyksissä; heikentämään mahdollisuuksia tavoittaa niitä ajatuksia, joita haluaisi ajatella tai hyödyntää ajattelussaan; harjoittelemaan hetkelliseen ja tulevaan käyttöökseen vaikuttamista; treenaamaan neuraaliverkkoja; kehittämään häirintään osallistuvien yhteistoimintakykyä ym.

Koska nykyaikainen häirintä saa usein toimintaohjeensa tietojärjestelmiltä, jotka tallentavat, analysoivat ja keräävät tietoa, ohjeistuksien ja ehdotuksien jakamisen ohessa, käy helpomaksi luoda sellaista häirintää, joka ottaa huomi-

oon senkin, että kohdeyksilön viestiessä häirintätapahtumista eteenpäin julkisesti, hän saattaa itse tulla osallistuneeksi häirinnän vaikuttavuuden tehostamiseen. Kohdeyksilö ei välttämättä ole ainoa vaikuttamisen kohde, vaan hän saattaa tilannekohtaisesti olla jonkinlainen väline, perimmäisenä päämääränä ollen moniin ihmisiin vaikuttaminen. Täten viestiessään eteenpäin tapahtumista, hän tulee todennäköisesti selittäneeksi tapahtumia juuri sellaisissa sumpuissa, sanojen kombinaatioissa (tapahtumat, esineet, ihmiset ym.) ja asiayhdistelmien verkostoissa kuin minkälaisena ne haluttiinkin hänestä eteenpäin välittyvän (vrt. eng. proxy).

Häirinnän tietojärjestelmä-avusteisuus ilmenee mm. siinä, että niihin kertyy paljon tietoa ihmisiltä ja muilta tietojärjestelmiltä, jolloin osallistujien ei ole tarpeen muistaa sitä kaikkea. Tämä tieto voi olla tyypiltään esim. tietoa kohdeyksilön tuntemista ihmisistä ja siitä mitä erityistä heihin liittyy; paikat ja sijainnit, joissa kohdeyksilö on joskus tehnyt jotain tai joissa on tapahtunut jotain; katsomansa, lukemansa ja kuulemansa asiat tietoverkoissa; aikomukset, ta-

voitteet, tulevat abstraktit/fyysiset kulkureitit ja tuolloin käytettävät välineet ym.

Kohdeyksilön saattaa olla helppo todistaa itselleen, miten tietynlaisten sisätiloissa tapahtuneiden muutosten on tarkoitus vaikuttaa hänelle tai miksi jossain toisaalla ollessaan hänelle on haluttu vihjailla juuri tietyistä asuntoon liittyvästä seikasta, mutta koska vaikuttaminen perustuu toimintaan, joka ei konvertoitu kovin hyvin visuaalisesta esitystavasta lineaarisesti etenevän tekstin muotoon, tekstimuotoinen selitys jää herkästi jonkinlaiseksi listaksi asioita, joita ulkopuolinen ei tajua läheskään samalla tapaa kuin kohdeyksilö, jolle merkittävät seikat ja käytetyt metodit ovat jo ennestään tuttuja.

Huomionarvoisena voi pitää sitä, että tehdyt muutokset vaikuttavat olleen halutun assosioituvan tiettyyn aiempaan kaveripiiriin, josta on

pyrkinyt pitäytymään erossa, koska heidän elämänsänteensä ei ole terve tai sitten opiskelu/työskentely jossain muussa kaupungissa on saanut unohtamaan heidät. Studiomiess, donitsiemiess, tietyt lapsuuden tutut, tietyt inttikaverit, tietokonepiireistä tutut ihmiset.. teitä ajellaan tässä kohdin. ■

Helppous on kuin huume, eikä siihen koukkuun jäämiseen vaadita montaa käyttökertaa. Porttiteorian mukaan muiden ihmisten pienet avuliat teot helppoudelle alttiille henkilöille ovat ensiaskel kohti riippuvuutta. Näitä "helppouden esiasteita" hän alkaa pikku hiljaa hamuamaan aina vain lisää niistä saatavan helpotuksen tunteen vuoksi. Seuraavassa vaiheessa alkaa olla jo vaikea viedä kokonaisia päiviä läpi ilman niitä. Niiden hankkimiseksi voidaan käyttää monenlaisia keinoja, kuten lorujen kertomista helppoutta vastaan. Helppouden lähteitä on useissa eri ympäristöissä, mikä toisaalta jo sisänsä on hänelle helpotus. Helppouteen koukkuun jääneen vieroittaminen ei ole aina helppoa, eikä koukkuun jäänyt aina itsekään tiedä kuinka pahasti on koukussa. Helppouteen liittyvää riippuvuutta on tutkittu verrattain vähän, eivätkä tehdyt tutkimukset kerro mitään pitkäaikaisvaikutuksista.

Vedättämässä ajatuksia pois mielekkäämmästä ja muuta opportunistia

Tiedettäessä ennalta, että jotain uutisen arvoista tulee varmasti joskus myöhemmin tulevaisuudessa tapahtumaan, voidaan sitä ennakoiden valmistella syitä, joiden perusteella jonkun täytyisi tulla asioimaan asunnolla esim. huolto- ja korjaustöissä, tehdä jotain asunnon lähetyvillä tai tuottaa jotain muuta huomioitavaa, joka kytkeytyy assosiaatioiden ja tuntemusten kautta tähän johonkin, mistä oltiin ennalta tietoisia. Voipa olla niinkin, että asuntoon on valmisteltu peruskorjaamisen yhteydessä kymmeniä eri epäkohtia ajallaan käsiteltäväksi, asuntoon muuttajan ollessa ohjailtu valitsemaan juuri kyseinen asunto asunnokseen. Naapureitakin olisi asetettu asumaan sen mukaisesti, mikä myötäilisi nimen, häiritsevän käytöksen ja muun toiminnan osalta suunnitelmaa, jonka tekijät eivät kävisi suoranaisesti selville tapahtuvista teoista.

Otettaessa mahdollisuuksien mukaan huomioon kaikki kohdeyksilöä vastaavassa tietomallissa aktivoituva, siihen uutena asettuva, varsinaisten osallistujien tekemiset, heidän etäämmällä vaikuttavat avustajansa kuten erilaiset statistit ym., huomattaisiin, että eräänä pyrkimyksenä on aiheuttaa kohdeyksilön mielessä sellaista assosiaatioiden ja mielteiden verkostojen kilpailua, mikä etäännyttäisi ajatuksia hänelle mieluisasta ja suuntaisi niitä kohti paljon vähemmän kiinnostavia asioita. Tällaisen pysyvälouonteisuutta pyrittäisiin nuijimaan joihinkin konkreettisiin

asioihin, jotka tapahtumia seuraavien päivien aikana pitäisivät ei-tarvittavien ajatusten mielessä esiintyvyyttä ja vaikuttavuutta yllä. Tapahtumia välittömästi seuraavat päivät ovat myös niitä, joiden aikana voidaan ohjailta jo valmiiksi hieman vinksalleen saatettuja ajatuksia vielä enemmän vinksalleen esim. kehittämällä kohdeyksilöä vastaavaa tietomallia lisää sellaiseksi, että se etäännyttää yksilön mieltä tietynlaisesta ajattelusta ja yrittää pakottaa ajattelemaan vähemmän mieluisilla ajatuksilla.

Näennäisesti vähäiseltäkin tuntuvat teot,

lausutut sanat, toiminnan ajoitukset, tekojen järjestykset ym. saavat aikaan kohdeyksilön ajatustoimintaa muokkaavuutta, ylläpitävyyttä, ohjaavuutta ym. Vähäiseltä tuntuvien tekojen ”toimivuutta” ovat vahvistamassa kaikki muut keinotekoiset tapahtumat ym. mitä kohdeyksilö tulee käsitelleeksi mielessään kyseisen päivän aikana, seuraavan yön aikana, seuraavan päivän aikana, edellisinä päivinä, edellisenä vuonna, seuraavalla viikolla jne. Vaikuttamistoimintaan liittyvän, kohdeyksilön mielen toimintaa vastaavan tietomallin esittäminen lineaarisesti etenevän tekstin muodossa on lähtökohtaisesti varsin mahdotonta, eikä assosiaatioverkoston visualisointikaan tarjoa aina riittävää ymmärtämisen mahdollisuutta ulkopuolisille, jos ei ole esitetä-mystä niistä ajattelun kaavoista, joita pitää käyttää visualisoinnin lukemisen apuna. Helpoin ja tunnetuin näistä on primingsignaaleihin liittyvä,

jonka määritelmä on suunnilleen tällainen:

Karkeasti ottaen primingsignaaleja ovat kaikki ne signaalit, jotka edeltävät jonkin ajateltavissa olevan ”mielteen laukeamista” tietoisesti tai ei-tietoisesti, viimeisimmän vaadittavan (assosiaatio)signaalin ollessa vaikuttavin. Tietoisesti tämän voi havaita esim. jonkin visuaalin mieleen juolahtamisesta, mutta karkean säännön mukaisesti vähintään se tapahtuu, että mielteen laukeaminen aiheuttaa uusia primingsignaaleja kaikkia niitä assosiaatiolinjoja pitkin, joita voi luonnehtia implisiittisiksi assosiaatioiksi tai muuten vain korkean todennäköisyyden assosiaatioiksi. Sääntönä voi ajatella olevan vaikkapa ”vähintään kolme primingsignaalia samaa mielletä kohti, jotta se voisi tuottaa uusia primingsignaaleja”.

Aiempien tekojen ja tapahtumien myöhempää käytettävyyttä voidaan kehittää paikallisestikin. Esim. ISS:n kiinteistönhuoltoepoikien jättäessä asuntoon muuttamisen päivänä autonsa siten talon sisääntuloväylän tukkeeksi, että oli poistuttava muuttoautona toimineesta pakettiautosta, mentävä koputtamaan heidän autonsa ikkunaan ja pyytämään siirtämään autoa, oli todennäköisesti jo tuolloin tiedossa, että tietynä myöhempänä aikana joku tulee paukuttamaan lapaskäsin sen maantasaisen asunnon ikkunoita, johon tuli muuttaneeksi. Tuona myöhempänä päivänään linkitettiin assosiaatioihin mukaan omaan aiempaan elämään kuulunut erään muun ikkunan naputtelu (tai pikemminkin oletamus tapahtuneesta naputtelusta, sillä toisinaan häirintään osallistuvilla on vääristynyttä tietoa käytössään), Parvekkeelle ja lumeen jääneet kengänjaljet oli ilmeisestikin tarkoitettu assosioitumaan Mass Effect: Andromeda -pelin lumiseen planeettaan,

sillä kesken sen pelaamisenhan ikkunaan tuli läimimään. Täten, vaikka erilaisilla ikkuna-teemaisilla tapahtumilla oli paljon ajallista väliä keskenään, saatiin luotua niiden välille assosiaatioyhteyttä ja alustettua mahdollisuus houkutella mielestä esille eri ikkunaisiin ajanjaksoihin liittyviä tapahtumia, vain yhtä niitä kohdin ajatuksia ohjailemalla. Samankaltaisena tapahtumana voi nähdä sen, että Rise of Tomb Raider -pelin pelitiedostojen eheyttä tarkistaessa käytiin rimputelemassa ovikelloa ja läimimässä ulko-oveen siihen tyyliin kuin kyse olisi kaikkia talon asukkaita uhkaavasta varoittamisesta kuten hetkeä myöhemmin uutisista kuullussa eli Intercontinental Hotellin hotellivieraiden ampumisessa (Kabulis-sa). Rise of Tomb Raider -peli oli ollut sellainen, että se ns. kaatui kesken latausnäkyvän ja jätti ruudulle virheilmoitusdialogin (ilmoituksen, tiedotuksen).

Mainituilla kiinteistönhuoltoepoilla on ollut

ainakin tietyn kohdeyksilön osalta taipumusta tehdä asioita vähän miten lie tai ainakin jotenkin härösti (tekevät toisinaan jotain oikeinkin), mikä sekin puoltaa mahdollisuutta, että he ovat osallisena sellaiseen toimintaan, mihin ottaa osaa lukuisien muidenkin yritysten ja ihmisverkostojen jäseniä. Ei varmaankaan sattumaa, että tulivat tarkastelemaan lämpöpattereita sekunteja sen jälkeen, kun on itse tullut pois suihkusta, joka on sattumoisin ihan siinä asunnon ulko-oven vieressä kylppäriin ikkunoinen päivineen.

Asunnon ollessa huolettomasti tehdyn peruskorjauksen jäljiltä sellainen, että siloittelun, ehostamisen, korjaamisen yms. jäljiltä on jätetty useita erilaisia epäkohtia, joista osa on sellaisia, että niitä ei suostuta ilman asiakkaan itse niitä kustantamista korjaamaan, saattavat tällöin jäädä kaikki tai ainakin useimmat niistä sellaiseksi pitkäksi aikaa, koska eihän niitä kuitenkaan saisi kaikkia korjattua ja talon yleisolemuskin myötäilee tietynlaista vähät välittävyttä. Vuodenaikojen vaihtelut ja aika toivot lisää epäkohtia esille. Kun epäkohdat tällä tavoin jäävät olemaan, niiden korjaamiseen on helpompi houkutelua ajoitetusti saamalla asukas kiinnittämään huomiota epäkohtaan kerrallaan sillä tapaa, että tietyn asian korjaamisen ajatuksesta ei pääse irti meneillään olevan päivän aikana, mikä riittääkin siihen, että motivoituu ottamaan yhteyttä kiinteistönhuoltoon. Riskiksi muodostuu se, että vaikka tarkoituksena on häivyttää jokin epäkohta korjaamalla se, sen tilalle voidaan tuoda assosiaatioita, tuntemuksia ja mietteitä, joista ei pääse samalla tapaa eroon, koska ne ovat omassa mielessä ja joita jotkin muut, ärsyttäväksi tehdyt asiat, mieleen toistuvasti palauttelevat. Toki epäkohdan voi jättää korjauttamattakin ja toivoa, että epäkohdan helpoksi tullut huomioitavuus vaimentuisi mielessä ja että se ei seuraavasta päivästä edespäin tuntuisi enää missään. Tai sitten voi kokeilla korjata jotain itse ja ottaa se riski, että

tulee joutuneeksi kohtaamaan sellaisen tuotteen nimen tai tuotteen etiketin sisällön, jota ei olisi jostain syystä halunnut havainnoida ja tulla siitä tietoiseksi.

Mitä valintoja tekeekin, ovat nämä valinnat todennäköisesti ennakoitu jonkin tietojärjestelmän toimesta ja täten asukas toimisi tuon tietojärjestelmän tuottaman käyttäytymisennusteen vahvistajana tai hienosäätäjänä, mikä saattaisikin olla ollut se alkuperäinen tarkoitus, joka oli määritetty jo ennen kuin asukas edes asuntoonsa muutti.

Asuintalon muut asujat ovat osallistuneet kuin palkkaa häirinnästään saaden mm. sellaiseen toimintaan, missä yhtäällä on valmistauduttu siihen, että kohta päästään vaikuttamaan häiritsemällä ja että vielä pitäisi saada kohdeyksilö lähtemään heitä kohti. Esim. asunnossa kuullessa erittäin selkeästi ja ärsyttävästi täysillä vesiputkista lasketun veden pauhua ylemmästä asunnosta niin kauan, ettei sitä enää viitsi kuunnella ja on mahdollisuus valita optionaalinen aamulenkkeily rannan tienoilla, löytyy rannan tienoilta väistämättömissä olevaa trimmauksen ääntä kolmen trimmaajan voimalla, sillä EKTA-yritys on siellä siistimässä ranta-aluetta, minkä ylemmän asunnon häiriikkö varmasti tiesikin. Kuten tiesivät varmasti monet niistäkin, jotka olivat rannan tienoilla hyödyntämässä kahden erilaisen ärsytyksen aiheuttamaa mielentilaan vaikuttavuutta visuaalisen suggestoinnin keinoin (värit, tekstit, asettelut ym.). Tässä täytyy tiedostaa sekini, että aikuisilla häirintään osallistuvilla ihmisillä ei ole Suomessa mitään muutakaan erityisempää tekemistä, sillä heille ei olla jatkuvasti keksimässä jotain sellaista puuhaa kuin lapsille ja nuorille, joiden ei poliittisten puheiden mukaan haluta syrjäytyvän. Täten, jos on tarvetta vaikkapa sellaiselle häirintään osanottajalle, jolla on tietyn verran pituutta, kehonrakenne on tietynlainen, ääntämys on tietynmurteinen ym.

niin aina löytyy kymmenisen lähiseudun ihmistä, joihin kriteerit sopivat ja satoja ihmisiä, joilta saa lainaan häirintätarkoitukseen sopivat kuteet. Eräänkin kerran itse aiemman asunnon nurmikko leikatessa tiellä käpsytteli Assassin's Creed -pelin tyyliin stailattu tyyppi, pitkässä kaavussa, hupussaan, paksuine vöineen ja muineen. Eräs helpoin muistijälkiä jättävän teon tyyppi on-

kin juuri sellainen, missä tuodaan havaittavaksi/aistittavaksi jotain sellaista, jonka ei voisi ennakoida esiintyvän kyseisessä tilanteessa. Tietenkin tuohonkin hetkeen liittyy monenlaisia nyansseja, jotka pitäisi myös selittää, jotta teon asettuminen osaksi kohdeyksilöä vastaavaa tietomallia tulisi paremmin ymmärretyksi.

Onkohan viereisen asunnon Leiman-sukuniminen henkilö oikeasti sen niminen vai onko hänet nimetty väliaikaisesti sellaiseksi sen vuoksi, että saadaan rakenneltua kohdeyksilön mieleen ajatussiltoja aiempaan asuinalueeseen? Esim. Altered Carbon -tv-sarjaa katsellessa viereisen asunnon oven kiinni ja auki -naksuttelua tapahtui ihmeellisen paljon, mikä vei ajatuksia kohti aiempaa asuinalueetta, missä eräs naapuri käytti täsmäajoitettuna ovensa tuottamia ääniä häirintätarkoituksissa. Altered Carbon -tv-sarjan näyttelijöistä ja heidän roolinimistään saa käteviä assosiaatiota kuten Kovacs (entinen naapuri Kovanen), Lehman (nykyinen naapuri Leiman parin lisätikun kera i-kirjaimen) ja Kristin (risti) taasen assosioituu melko näppärästi kohdeyksilön Uuden suomen -blogipalvelussa sijaitsevan blogin nimeen, johon onkin mm. eräiden suomalaisten poliitikkojen ja muiden kyseisen blogipalvelun bloggaajien toimesta pyritty assosioimaan kaikenlaista kristilliseen uskomiseen liittyvää, vaikkei sillä ainakaan tähän mennessä ole ollut mitään tekemistä sellaisen kanssa.

Lappeenrannan Asuntopalvelusta on kerätynyt vaikutelmaa, että se harrastaa toimintaa, missä asetellaan ilmeisen tahallaan tietynlaisia tai tietyn nimisiä sillä tapaa lähekkäin toistensa suhteen asumaan, että saataisiin aikaan vaikkapa jonkinlaisia kahnauksia tai sitten joku tietty asuja kokee läheisyydessään asuvien ihmisten sukunimet itseään häiritseviksi, koska ne muistuttavat

hänen entisistä tuttavistaan tms. Lappeenrannan Asuntopalvelulla on sellainen sääntö, missä häirintäilmoituksiin pitää saada mukaan useiden muiden ihmisten nimiä, jotta sellainen otetaan edes käsitteilyyn, joten yhteen asuntoon suuntautuvaa häirintää voi Lappeenrannan Asuntopalvelun eräänlaisella avustuksella jatkaa periaatteessa loputtomiin. Jos heidän kanssaan ottaa puheeksi tahallisen häirinnän, saa todennäköisesti vastuksen joka sisältää esimerkin, missä asukas on luullut jonkin äänen olleen tahallista häirintää, mutta osoittautuikin, että kyse oli ihan normaalisti talon tuottamista äänistä. Mikä on suunnitteen sama kuin sanoisivat, että "haluamme keskittyä ydintoimintaamme eli asuntojen vuokraukseen, emmekä jaksaisi miettiä vaikeita".

Mikäänhän ei tosiaan sulje pois sitäkään mahdollisuutta, että vuokra-asuntojen ovissa olevat nimet ovat täysin keksittyjä, jos pysyttäydytään sillä linjalla, että Lappeenrannan Asuntopalveluun ei voi luottaa. Muuttaessa viereisessä asunnossa näytti viimeisimmäksi asustelleen Wirenius, mutta Leiman-nimisen muutettua siihen, alkoi kaikenlainen aiempaan postinlajittelijana toimimiseen viittailu ja kaikenlaisen omituisuuden ilmeneminen talon ulkoisen postitusjärjestelmän luona.

Lappeenrannan Asuntopalvelun vielä julkaisessa vapaina olevien asuntojen listoja rivimuotoisena taulukkona, oli niissä tyyppillisesti vain sellaiset hintaluokaltaan ja sijainniltaan sopivat

asunnot katuosoitteineen luettavissa (asunnon vaihto -aikeilua), joihin saattoi helposti kytkeä jotain häirintää lähinaapureiden suunnalta. Saat-
toi jopa pitää mahdollisena, että Lappeenrannan Asuntopalvelu noudatti sellaista käytäntöä, mis-
sä suurin osa vapaista tai vapautuvista asunnoista tarjottiin osalle hakijoista sitä mukaa, kun niitä oli tarjottavana ja jätettiin kerran viikossa sellai-
set asunnot nähtäväksi, joilla oli jonkin seikan osalta hyvät mahdollisuudet toimia vähempiar-
voistettujen asukkaiden ärsyttimenä. Esim. jos kävi heidän verkkosivuillaan katsomassa vapau-
tuvien asuntojen tarjontaa ja teki Google Map-
silla hakuja katujen osoitteen ja kadun nume-
ron perusteella, sai tyypillisesti ensinnä sellaisia näkymiä esille, joissa esiintyi ruskeaa roskista, keltaista taloa, kasseja raahaavaa heppua, pissi-
vän näköisiä parvekkeita yms. Ottaen huomioon Suomeen viime vuosina saapuneiden ulkoma-
laisten määrän, voisi ajatella, että Lappeenran-
nan Asuntopalvelussa hyödynnetään mahdolli-
suutta osallistua rodunjalostukseen asettamalla

vähempiarvoistettuja suomalaisia ulkomaalais-
ten ja parempiarvoistettujen suomalaisten edelle.

Populaarikulttuuri, viihde ja uutiset ovat erit-
täin usein erilaisia liittymäkohtia vaikuttamiselle
tarjoavia ja vaikka kohdeyksilöstä saattaakin toi-
sinaan tuntua, että hän itse on se, joka valitsee
jonkin tietyn päivän jollekin huolto- tai korjaus-
toimenpiteelle, niin todellisuudessa olisi monin
eri tavoin varmisteltu sitä, että hän ei haluaisi
valita mitään muuta päivää kuin tietyn päivän tai
että tietty päivä vain tuntuisi sopivimmalta, kun
sitä mutulla mielestään valikoi. Täten Tapanai-
nen-nimisen henkilön tuleminen tekemään kor-
jaustöitä LV-Palvelusta juuri sellaisena päivänä,
kun säännöllisesti seuraamassaan tv-sarjassa ta-
pahtui tietyn naisen kuolema kontekstissa, joka
muistutti paljon omasta elämästä, ei tuntunut
erityisen sattumalta. Tässäkin on otettava huomi-
oon, että lähes jokainen tuntee nykyään jonkun,
joka tuntee jonkun, jolla on kokemusta tekoäly-
avusteisuuden hyödyntämisestä ja monista eri
lähteistä tietoa hakevista BI-tietojärjestelmistä. ■

"Brain fog may be described as a state of confusion or lack of clarity. It can feel like a cloud that reduces your visibility or clarity of mind. It can cause you to become forgetful, detached and often discouraged and depressed." (drwilson.com)

"My brain fog doesn't feel like a vice or anything like that..... Mine feels like a "numbness blanket" is wrapped around my head, and I just can't "feel" anything, or "think" anything..... I am just numb, almost as if I am not even "there"....." (glutenfreeforum.com)

"When I have brain fog, I get temporary ADD (I can't concentrate on things), I get "stupid", and I find myself staring at something for awhile for no real reason."

"Brain fog is basically the inability to concentrate. My head always felt like it was clamped in a vise and packed in an air tight box. Nothing could get in or out. Another way to describe it was like an out of body experience. I could see and hear everything that was going on around me but just could not connect with reality. That has gone away since going GF and I don't miss it at all!"

Vaaroja (jatkuu..)

On automatizing recognition of multiple human activities using ultrasonic sensor grid (2017)

The proposed method using array of heterogeneous ultrasonic sensors is found capable of detecting standing, sitting and falling of a person, and also the movements in different directions. (id: 7945440)

Human Recognition Through a Wall (2017)

The existence of human radio biometrics and present a human identification system can discriminate individuals even through the walls in a non-line-of-sight condition. Using commodity WiFi devices, the proposed system captures the channel state information (CSI) and extracts human radio biometric information from WiFi signals using time-reversal (TR) technique. It achieves an accuracy of 98.78% for identifying individuals using a single transmitter. (id: 7803604)

An Algorithm for Through-Wall Detection Using Ultra-Wideband Impulse Radar (2017)

The subject is remotely sensed by extracting micro-motion information, such as the respiration and heartbeat frequencies. The challenge is to extract this information due to the low signal to noise and clutter ratio in typical disaster environments. (id: 8063889)

Gesture recognition using WiFi (2016)

Low-cost system, WiFinger, takes advantages of the detailed channel state information (CSI) available from commodity WiFi devices and the prevalence of WiFi infrastructure. It senses and identifies subtle movements of finger gestures by examining the unique patterns exhibited in the detailed CSI. Experimental evaluation in a home environment demonstrates that our system can achieve over 93% recognition accuracy. (id: 7562082)

WiGest: A ubiquitous WiFi-based gesture recognition system (2015)

WiGest is unique in using standard WiFi equipment, with no modifications, and no training for gesture recognition. The system identifies different signal change primitives, from which we construct mutually independent gesture families. These families can be mapped to distinguishable application actions. We address various challenges including cleaning the noisy signals, gesture type and attributes detection, reducing false positives due to interfering humans, and adapting to changing signal polarity. Results

show that WiGest detects the basic primitives with an accuracy of 87.5% using a single AP only, including through-the-wall non-line-of-sight scenarios. This accuracy increases to 96% using three overheard APs. (id: 7218525)

WiFi-Based Gesture Recognition System (2015)

The vision-based approaches fail to work well in poor light conditions and the sensor-based ones require users to wear devices. Compared with existing Radio Frequency (RF)-based systems, WiG stands out for its systematic simplicity, extremely low cost and high practicability. The results demonstrate that WiG can achieve an average recognition accuracy of 92% in line-of-sight scenario and average accuracy of 88% in the none-line-of sight scenario. (id: 7288485)

Recognizing Keystrokes Using WiFi (2017)

The intuition is that while typing a certain key, the hands and fingers of a user move in a unique formation and direction and thus generate a unique pattern in the time-series of channel state information (CSI) values, which we call CSI-waveform for that key. WiKey consists of two commercial off-the-shelf WiFi devices, a sender (such as TP-Link TL-WR1043ND WiFi router) and a receiver (such as Lenovo X200 laptop). The sender continuously emits signals and the receiver continuously receives signals. (id: 7875144)

Non-Invasive Detection of Moving and Stationary Human With WiFi (2015)

For stationary people, existing approaches often employ a prerequisite scenario-tailored calibration of channel profile in human-free environments. DeMan is capable of simultaneously detecting moving and stationary people with only a small number of prior measurements for model parameter determination, yet without the cumbersome scenario-specific calibration. (id: 7102722)

WiFi-ID: Human Identification Using WiFi (2016)

There is strong evidence that suggests that all humans have a unique gait. An individual's gait will thus create unique perturbations in the WiFi spectrum. We propose a system called WiFi-ID that analyses the channel state information to extract unique features that are representative of the walking style of that individual and thus allow us to uniquely identify that person. (id: 7536315) ■

Mielen valmistelu palvelu- ja yhteistoimintana

Ihmisen tai useiden ihmisten mielen valmistelua myöhempiä käyttöä varten voi ajatella palvelutoimintana, missä tulevasta hyödyntäjästä ei välttämättä ole varmaa tietoa siinä vaiheessa, kun mieltä/mieliä on valmisteltu ja yhteistoimintana, missä käyttötarkoitukset ovat pitkälti tiedossa jo ennen varsinaisia valmistelevia toimenpiteitä.

Koska valmistelija ja myöhempi käyttäjä eivät välttämättä ole samoja henkilöitä, eikä käyttäjällä välttämättä ole intressiä perehtyä erityisen syvästi siihen, miten valmistelu on tapahtunut ja minkälaisien muutosvaiheiden kautta kohdeyksilön mieltä on nuokattu, eikä valmistelija itskään jaksa loputtomiin kaikkea tehtyä muistaa (ja heitähän on voinut olla useita ja he ovat voineet olla keskittyneitä muistamaan eri asioita), on pidemmän päälle helpompaa toimia siten, että pitäydytään ”lapsellisen yksinkertaisessa”. Ts. algoritmien, konelaskennan, analysoinnin ja tekoälyilyn voi antaa olla niin hienoista ja tehokasta kuin voi olla ja ne voivat toimia huomaamattomasti taustalla, kunhan sillä abstraktiotasolla, millä ihmiset kommunikoiivat ihmisten kanssa ja ihmisen interaktoivat laitteiden/sovellusten kanssa, ei tarvita erityisempää kouluttautuneisuutta, vaan enintään vähäistä perehtymistä.

Suurpiirteisyyteen ja summittaisuuteen sekin, että kohdeyksilön on toivottavaa tajuta joko tietoisesti tai vähintään alitajuisesti, mi-

hin hänen halutaan kiinnittävän huomiota sillä hetkellä tai sen vuoksi, että ajoitettua häirintää esiintyy ja tämä taasen käy sitä epävarmemmaksi häirinnän suorittajien kannalta, mitä enemmän he joutuvat pätkäilemään mielessään sitä, mikä olisi soveltuva hetki häirinnän ajoittamiseksi. Onhan niinkin, että mitä enemmän yksittäinen häirintään osallistuja pätkäilee omassa mielessään, sitä kauemmin häneltä kestää jakaa pätkäilyjensä tuloksia ja ajatuksenkulkujaan muiden häirintään osallistujien kanssa, mikä taasen vaikuttaisi tyrehdyttävästi häirinnän ideoinnin ja suorittamisen jouhevuuteen. Häirinnässä voikin täten spekuloida esiintyvän veikkausmaisia piirteitä eli häirintää ideoiden paljon ennalta, mutta jos toteutus ei mene aivan toivotunlaisesti, se ei haittaa häiritsemiseen osallistujia kovinkaan paljon. Häirinnän ideoinnin laatu onkin huonoimmillaan silloin, kun pyritään keksimään jotain pikaisesti.

Helpoksi tehtyä kohdeyksilön mielen häirinnällä valmistelua edustaa esim. sellainen, missä

keskitytään kaikkien häirintään osallistujien tunnistamien sanojen, tapahtumien, käsitteiden ym. käyttöön. Tällaista toimintaa olisi vaikkapa sellainen, missä kohdeyksilön katsellessa hieman jo elähtänyttä tv-sarjaa Time After Time, joka kertoo scifikirjailija H.G. Wellsin seikkailusta nuorena miehenä, läimäytetään jonkinlaisella kumipampulla talon rakenteisiin sisältäpäin (ylempi asunto) juuri siinä kohdin, mikä edeltää zombiemaista hyökkäystä (potilaskoikeiden uhreja) ja jälkeen sen kommentin, että ”tutkaa ei voida korjata”, sillä nämä yhdessä palauttavat mieleen samaisena päivänä pelatun Dying Light -pelisession, missä kaikenlaiset pitkulaiset räjä-esineet toimivat (optionaalisina) puolustusvälineinä zombeiksi muuttuneita ihmisiä vastaan ja missä radiotorni on sanaperheisesti ottaen varsin sama asia kuin tutkahökkeli.

Valmistelevuutta Dying Lightin ja Time After Timen osalta edustaisi toistuva tiettyjen avainsanojen ja niistä kumpuavien jatkoajatuksien linkittäminen väkivaltaisuuden ja likaisuuden ideaan, ja muita tietynkaltaisuuksia sisältäviin tuotoksiin. Ts. pelkkä väkivaltaisuuden esiintyminen tai ilmentyminen pelissä tai tv-sarjassa ei toimisi häiritsijää toimintaan herättelevänä kriteerinä, vaan mukana jonkin tuotoksen tai kokemuksen mittaisessa tapahtumassa pitäisi olla sopivasti muutakin, mikä joko inhiboi (estää), indusoi (edistää) tai vahvistaa mielteiden ja tuntemusten välisiä yhteyksiä.

Kohdeyksilön tajutessa häneen pyrittävän vaikuttamaan tahallisesti, hän järjestelee mieltään uusiksi: poistelee, lisäälee, selailee, muistelee, arvioi, luokittelee, jäsenitelee ym., mistä seuraa, että hänen mieleensä tulee selkeyden lisäksi ikään kuin uutta tilaa, mutta tämä on samalla myös riski, koska häirinnällä vaikuttavat pyrkivät mitä todennäköisimmin yrittämään liittyä vapautuneeseen tilaan monin kytköksin ja ärsytein. Tilaahan ei varsinaisesti vapaudu heti,

vaan mielen setviminen antaa aivoille eräänlaisen signaalin ryhtyä toimeen. Mielen setviminen koostuisi runsaasta mielteiden esiinlämpäilystä ja juuri näihin esiinlämpäilyihin häirinnällä pyritään kytkeytymään, jolloin lopputulena on, että tiettyjä asioita ei sitten saakaan niin helposti pois mielestään, vaikka aivot jonkinlaista automatisoitua karsintaa käyvätkin suorittamaan. Vaikka ajatteluun tulee kyllä lisää selkeyttä ym., häirintä aiheutti sellaista lisäverkostoitumista mielessä, mikä vahvistaa myöhempien vaikutteiden tehoa ja niillä aikaan saatavien vasteiden esiin tulevuutta.

Mielen järjestelyn aikaista tilaisuutta ovat monesti sekä kotimaiset, että ulkomaiset läheisen AMK:n ja yliopiston opiskelijat pyrkineet hyödyntämään ujuttaakseen kohdeyksilön mieleen ärsyyntyneisyyttä tietynoloihin ihmisiin, josko kohdeyksilö alkaisi yleistämisen kautta pitämään kaikkia näennäisesti samankaltaisten ihmisjoukkojen edustajia ärsyttävinä tai ainakin, josko sellaiset tuntemukset tulisivat jatkossa edes hiukan helpommin esille. Ts. vaikka ulkomalaisia opiskelijoita on monen näköisiä ja oloisia, pyritään luomaan illuusiota siitä, että kaikki venäläiset, ”mustaihoiset”, aasialaiset ym. ovat jotenkin ärsyttäviä, josko ärsyttämisen kohde alkaisi vaikkapa toimimaan sellaisilla tavoilla, jotka myötäilevät sellaisten ihmisten tapoja ja käytöstä, jotka edustavat rasistista käytöstä ja tätä kautta kohdeyksilön saisi tekemään ikään kuin sosiaalisen itsemurhan. Huomionarvoista on, että vaikka kohdeyksilö olisi tehnyt elämässään paljon sellaista, mitä voisi arvostaa, silti aina löytyy paljon sellaisia opiskelijoita, jotka saadaan jonkin propagandapaketin avulla toimimaan kohdeyksilön vastaisesti muutaman havaittavaksi tulemisen kerran ajan. Liekö se tarkoittaa, että he arvioivat, että on helpompaa toimia kuten muutkin vaikuttavat toimivan kuin ottaa riskejä ja mahdollisesti hankaloittaa sosiaalista tai muuta elämänsä?

Päätelmä: ihmiset ovat luonteeltaan heikkoja?

Toisinaan kohdeyksilö ei ole yksin suunnitteen tietynlaisen vaikuttamisen kohteena, vaan uutisoinnin avulla on ollut tarkoitus vaikuttaa useisiin ihmisiin joko kaikkiin samalla tavalla tai joihinkin ihmisistä jollain erityisellä tavalla kenties heidän aiemman valmiutensa perusteella tai sitten lisävaikuttamisen kera. Julkkisten kuolemat ovat eräitä niistä tapahtumista, joita voidaan hyödyntää useisiin ihmisiin vaikuttaessa. Nuo kuolemat voivat olla luonnollisia tai ne voivat olla olleet tahallaan edistettyjä, ne voivat olla olleet ennalta tiedossa jo pitkään ja niihin liittyvien tietojulkaisujen ajoitus voi olla päätetty moneen asiaan suhteuttaen.

Moniin ihmisiin vaikuttaessa on hankalampaa arvioida tunne-elämään vaikuttavuutta, joten tärkeämmäksi saattaa päätyä pysyvälousteisten assosiaatioreittien valmistelu, mitä voidaan sitten aktivoida käyttöön tarvittaessa. Kokeellisesti voidaan toki saada selville yhtäläisyyksiä ihmisten ajattelussa, mahdollisesti kulttuuriset rajat ylittävää sellaista. Karkeasti ottaen esim. ikä on eräs kriteeri sille, minkä nojalla voi lähes suoraan

tehdä oletamuksia siitä, mitä ensiajatuksia vaikkapa paljon Hitchcockin elokuvia nuorempana nähneelle herättää Psycho-elokuvien näyttelijän kuolema 9.2.2018. Korealaista poppia (K-poppia) tuottavien bändien solistien kuolemat koskettavat tästä musiikkilajista vähän tietäviä vähän, mutta K-pop on luokittelunimikkeenä niin helposti mieleen jäävä, että sen yhteydessä voi tuoda esille paljon muuta sellaista, joka voi assosioitua pitkäaikaisesti K-popista mieleen juolahtavaksi.

Sekin on mahdollista, että tietyn kohdeyksilön mielen tai useiden ihmisten mielen valmistelut tullaan tajunneeksi muiden toimesta kuin ketkä ovat olleet mukana asiaan liittyvässä yhteistoiminnassa, valmistelujen tullessa joko tyystin muuhun käyttöön kaapatuiksi tai sitten ihan vain jo tehtyä valmistelua laajemmin häiritsemättömästi hyödynnetyksi. ■

Mielen puhdistelu sijaintien avulla

Tietynlaiseen depressiivisyyteen tai elämänhaluttomuuteen on hyvänä reseptinä sijoittuminen joksikin aikaa fyysisesti jonnekin aivan toisaalle, mutta tämän valinnan ei pitäisi pohjautua pelkästään siihen, minkälaiselta tuon jonkin paikan on tarkoitettu vaikuttavan esitteitä yms. silmäilemällä. Olennaista on, että havainnoitavissa olevat asiat voivat tulla esittäytyneeksi siten, että niistä ei juonnu mieleen ollenkaan tai niin selkeästi sitä, mitä niitä muistuttava asia jossain toisaalla tuo mieleen ja mitä tämä jokin toinen (tai kolmas tai neljäs jne.) mieleen tullut tuo mieleen jossain toisaalla. Parantuminen alkaa siitä, kun kokee voivansa luottaa tuossa ympäristössä siihen, että ei tarvitse olla varuillaan niiden tuntemusten esiintymisen riskin vuoksi, joita halusi välttää toisessa ympäristössä.

Elämänhaluttomuuteen pakottavien ihmisten teorioissa on ollut vallalla idea siitä, että eimukavat tuntemukset yhtäällä voidaan siirtää koettavaksi myös jossain toisaalla, jos saadaan keploteltua edes suurin piirtein samankaltainen ”tunteilla ladattu assosiaatioiden verkosto” rakentuneeksi samaisen yksilön mieleen tuolla jossain toisaallakin. Jos mahdollisuuksia muuanne siirtymiseen ei ole, edes päivän ajaksi, voi ensiapuna kokeilla kirjallisuutta, sillä niissä on helpompi saavuttaa omanlainen kokemus kuin elokuvien katselussa, jotka ovat useilla eri koeyleisöillä testattuja, niiden tunnepitoisuuden saamiseksi juuri sopivalle tasolle. ■

Ongelmien ratkaiseminen jutustelun tasolla on usein helpompaa kuin laajan tutkimusalueen hahmottaminen ja sen käsittelyn projektisoiminen, koska annetusta kontekstista saa jollaisenaan ideoita, miten aihetta voidaan rajata, sekä se uuttaa mieleen ideoita sanottavaksi ennen kuin niihin liittyen on esitetty yhtään kysymystäkään. Tällöin jutustelun sisällöllisen laadun parantaminen on usein lähinnä käytettävissä olevaan aikaan suhteutettavissa olevaista, missä suosituksena voi pitää sitä, että aikaa käytetään huolella erilaisten ratkaisuvaihtoehtojen ja aiheen laajuuden hahmottamiseen ennen kuin siirrytään varsinaiseen ongelmanratkaisuvaiheeseen – ihan kuten AMK:n algebranopettajakin ohjeenaan antoi.

TÄSSÄ VOISI OLLA MAINOKSESI.